

คู่มือ ขั้นตอน การปฏิบัติงาน

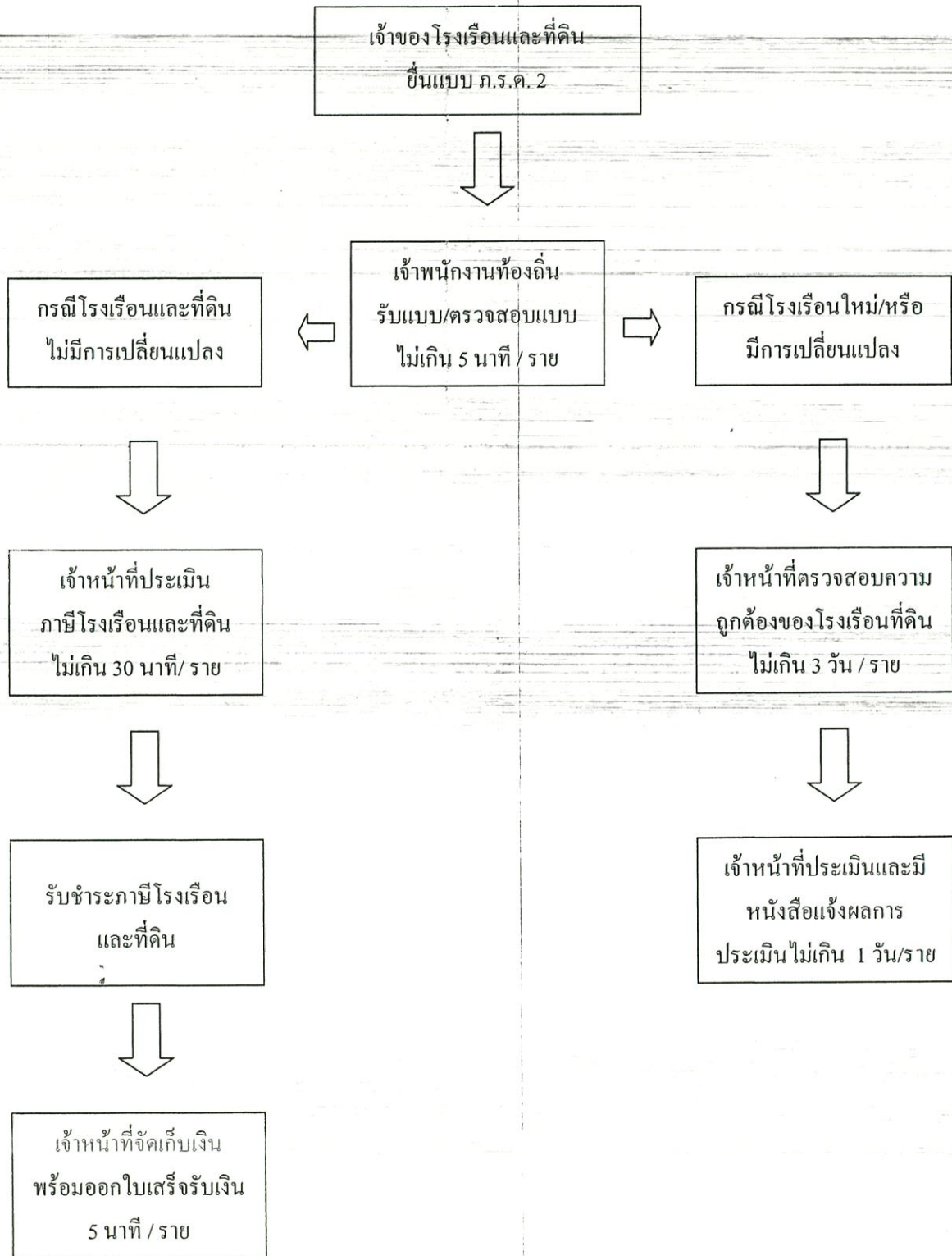
ส่วนการคลัง

องค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสาม

อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี

แผนภูมิการจัดเก็บภาษีโรงเรียนและที่ดิน

ภาษีโรงเรือนและที่ดิน

ภาษีโรงเรือนและที่ดิน

หมายถึง ภาษีที่จัดเก็บจากโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ กับที่ดินที่ใช้ประโยชน์ต่อเนื่องไปกับโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างนั้นทรัพย์สินที่ต้องเสียภาษีโรงเรือนและที่ดิน ได้แก่ โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้าง และที่ดินซึ่งใช้ต่อเนื่องกับโรงเรือนและสิ่งปลูกสร้างนั้น และในปีที่ผ่านมาได้มีการใช้ประโยชน์ในทรัพย์สินนั้น เช่น ให้เช่า ใช้เป็นที่ทำการค้าขาย ที่ไว้สินค้า ที่ประกอบอุตสาหกรรม ให้ญาติ บิดา มารดา บุตร หรือผู้อื่นอยู่อาศัย หรือใช้ประกอบกิจการอื่น ๆ เพื่อหารายได้ และไม่เข้าข้อยกเว้นตามกฎหมาย

หลักการสำคัญ

1. ต้องมีทรัพย์สิน ได้แก่
  - โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ และ
  - ที่ดินซึ่งใช้ต่อเนื่องกับโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างนั้น
2. ไม่เข้าข้อยกเว้น ตามมาตรา 9,10

ข้อสังเกต

- ค่าภาษี : ผู้รับประเมินชำระภาษีปีละครั้งตามค่ารายปีของทรัพย์สิน ในอัตราร้อยละ 12.5 ของค่ารายปี
- ค่ารายปี : จำนวนเงินซึ่งทรัพย์สินนั้นสมควรให้เช่าได้ในปีหนึ่ง ๆ ในกรณีให้เช่า ให้ถือค่าเช่าคือค่ารายปี
  - เงินเพิ่ม : เป็นมาตรการทางแพ่ง เพื่อให้มีการชำระภาษีภายในกำหนด ตามมาตรา 43 ซึ่งพนักงานเก็บภาษีสามารถเรียกเก็บผู้มีหน้าที่เสียภาษีได้เอง
  - ค่าปรับ : เป็นโทษทางอาญา ซึ่งมีกำหนดไว้ในมาตรา 46,47 และ 48 โดยพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองเป็นผู้มีหน้าที่เปรียบเทียบปรับ และท้องถิ่นไปขอรับเงินค่าปรับมาเป็นรายได้ของตนเอง
  - พนักงานเจ้าหน้าที่ คือ ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งให้มีหน้าที่รับแบบฯ ประเมินภาษีและปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายกำหนด
  - พนักงานเก็บภาษี คือ ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งให้มีหน้าที่จัดเก็บ รับชำระ รวมทั้งเร่งรัดให้ชำระภาษีและปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายกำหนด

ทรัพย์สินที่ได้รับยกเว้นภาษีไม่ต้องเสียภาษีโรงเรือนและที่ดิน ได้แก่

1. พระราชวังอันเป็นส่วนของแผ่นดิน
2. ทรัพย์สินของรัฐบาลที่ใช้ในกิจการของรัฐบาล หรือสาธารณะ และทรัพย์สินของการรถไฟแห่งประเทศไทยที่ใช้ในกิจการของการรถไฟโดยตรง
3. ทรัพย์สินของโรงพยาบาลสาธารณะ และโรงเรียนสาธารณะซึ่งกระทำการที่ไม่ใช่เพื่อเป็นผลกำไรส่วนบุคคล และใช้เฉพาะในการรักษาพยาบาลและในการศึกษา
4. ทรัพย์สินซึ่งเป็นศาสนสมบัติอันใช้เฉพาะในศาสนกิจอย่างเดี่ยวหรือเป็นที่อยู่ของสงฆ์
5. โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ ซึ่งปิดไว้ตลอดปี และเจ้าของไม่ได้อยู่อาศัย หรือให้ผู้อื่นอยู่นอกจากคนเฝ้าในโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ หรือในที่ดินซึ่งใช้ต่อเนื่องกัน

ระยะเวลาการยื่นแบบแสดงรายการทรัพย์สินเพื่อเสียภาษี

เจ้าของทรัพย์สินต้องยื่นแบบแสดงรายการเพื่อเสียภาษีโรงเรือนและที่ดิน (ภรด. 2) ณ สำนักงานของ องค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่นที่โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างนั้นตั้งอยู่ภายในเดือนกุมภาพันธ์ของทุกปี

หลักฐานที่ใช้ประกอบการเสียภาษี

เพื่อความสะดวกในการเสียภาษี ควรแนะนำผู้มีหน้าที่เสียภาษีนำหลักฐานประกอบการยื่นแบบแสดง รายการ
เพื่อเสียภาษี (ภรด. 2) เท่าที่จำเป็นเพียงเพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บภาษีเท่านั้น

1. กรณีเป็นการเสียภาษีโรงเรือนและที่ดินรายใหม่ เช่น

1) สำเนาทะเบียนบ้าน/บัตรประจำตัวประชาชนของผู้มีหน้าที่เสียภาษี

2) สำเนาโฉนดที่ดิน - สัญญาซื้อขายโรงเรือน

3) สัญญาเช่าโรงเรือน/สัญญาเช่าที่ดิน

4) ทะเบียนพาณิชย์- ทะเบียนการค้า - ทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม

5) ใบอนุญาตปลูกสร้างอาคาร

6) หนังสือรับรองห้างหุ้นส่วน/บริษัท- งบดุล

7) ใบอนุญาตตั้งหรือประกอบกิจการโรงงาน

8) ใบอนุญาตสะสมอาหารหรือใบอนุญาตประกอบกิจการค้า

9) หลักฐานอื่น ๆ ที่แสดงการเริ่มใช้ประโยชน์ของทรัพย์สิน

10) แผนที่ตั้งของที่ดินและโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างที่เสียภาษี

11) หนังสือมอบอำนาจ (กรณีมีผู้อื่นมายื่นแบบ ภรด. 2 แทน)

12) ในกรณีที่โรงเรือนมีผู้ถือกรรมสิทธิ์ร่วมกันหลายคน ให้ผู้ถือกรรมสิทธิ์ร่วมลงลายมือชื่อในแบบ

ภรด.2 ในฐานะผู้รับประเมินทุกคน หรือจะมอบอำนาจให้คนใดคนหนึ่งก็ได้ การมอบต้องทำเป็นหนังสือและปิด
แสตมป์ตามกฎหมาย

2. กรณีเป็นผู้เสียภาษียายเก่าที่เคยเสียภาษีโรงเรือนและที่ดินมาแล้วขั้นตอนในการชำระภาษี

1) ผู้มีหน้าที่เสียภาษีโรงเรือนและที่ดินยื่นแบบแสดงรายการทรัพย์สินเสียภาษีโรงเรือนและที่ดิน

(ภรด.2) พร้อมด้วยหลักฐาน ณ สำนักงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่

2) พนักงานเจ้าหน้าที่จะทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบแสดงรายการเสียภาษีโรงเรือนและ ที่ดิน

3) พนักงานเจ้าหน้าที่ประเมินค่ารายปีและค่าภาษีที่จะต้องเสีย

4) พนักงานเก็บภาษีแจ้งการประเมิน (ภรด.8) ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีทราบว่าจะต้องเสียภาษีเป็นจำนวน เงินเท่าใด

5) ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเมื่อได้รับแจ้งการประเมินแล้วจะต่อ591 .นำเงินค่าภาษีไปชำระภายใน 30 วัน นับแต่วัน

ถัดจากวันที่ได้รับแจ้งการประเมิน มิฉะนั้นจะต้องเสียเงินเพิ่ม

เงินเพิ่ม

ผู้มีหน้าที่เสียภาษีโรงเรือนและที่ดิน เมื่อได้รับแจ้งการประเมินแล้ว จะต้องนำเงินค่าภาษีไปชำระภายใน 30 วัน นับแต่วันถัดจากวันที่ได้รับแจ้งการประเมิน มิฉะนั้นจะต้องเสียภาษีเพิ่ม ดังนี้

1. ถ้าชำระไม่เกิน 1 เดือน นับแต่วันพ้นกำหนดให้เพิ่มร้อยละ 2.5 ของค่าภาษีที่ค้าง
2. ถ้าเกิน 1 เดือน แต่ไม่เกิน 2 เดือน ให้เพิ่มร้อยละ 5 ของค่าภาษีที่ค้าง
3. ถ้าเกิน 2 เดือน แต่ไม่เกิน 3 เดือน ให้เพิ่มร้อยละ 7.5 ของค่าภาษีที่ค้าง
4. ถ้าเกิน 3 เดือน แต่ไม่เกิน 4 เดือน ให้เพิ่มร้อยละ 10 ของค่าภาษีที่ค้าง

บทกำหนดโทษ

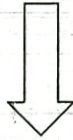
1. ผู้ใดละเลยไม่แสดงข้อความในแบบพิมพ์เพื่อแจ้งรายการทรัพย์สินตามความเป็นจริง ตามความรู้เห็นของตนให้ครบถ้วน และรับรองความถูกต้องของข้อความดังกล่าวพร้อมทั้งลงวันที่ เดือน ปี และลงลายมือชื่อของตนกำกับไว้ เว้นแต่จะเป็นด้วยเหตุสุดวิสัย ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท
2. ผู้ใดละเลยไม่ปฏิบัติตามหมายเรียกของพนักงานเจ้าหน้าที่ ไม่แจ้งรายการเพิ่มเติมรายละเอียดยิ่งขึ้น เมื่อเรียกร้อง ไม่นำพยานหลักฐานมาแสดงหรือไม่ตอบคำถามเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ซักถาม หรือไม่ตอบคำถามเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ซักถามผู้รับประเมินในเรื่องใบแจ้งรายการ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท
3. ผู้ใดยื่นข้อความเท็จ หรือให้ถ้อยคำเท็จ หรือตอบคำถามด้วยคำอันเป็นเท็จ หรือนำพยานหลักฐานเท็จมาแสดง เพื่อหลีกเลี่ยงหรือจัดหาทางให้ผู้อื่นหลีกเลี่ยงการคำนวณค่ารายปีแห่งทรัพย์สินของตนตามที่ควรกิติ หรือโดยความเท็จ โดยเจตนาละเลย โดยฉ้อโกงโดยอุบาย โดยวิธีการอย่างหนึ่งอย่างใดทั้งสิ้นที่จะหลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงการคำนวณค่ารายปีแห่งทรัพย์สินของตนตามที่ควรกิติ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือปรับไม่เกิน 500 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

การอุทธรณ์การประเมินภาษี

เมื่อผู้เสียภาษีได้รับแจ้งการประเมินแล้ว ไม่พอใจในการประเมินของพนักงานเจ้าหน้าที่ โดยเห็นว่าค่าภาษีสูงเกินไป หรือประเมินไม่ถูกต้อง ก็มีสิทธิยื่นอุทธรณ์ได้โดยยื่นอุทธรณ์ตามแบบที่กำหนด (ภรด. 9) ภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งการประเมิน u3649 . ละเมื่อได้รับแจ้งผลการชี้ขาดแล้วยังไม่เป็นที่พอใจก็มีสิทธินำเรื่องร้องต่อศาลได้ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับความให้ทราบคำชี้ขาด

แผนภูมิการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่

เจ้าของที่ดินแจ้งเสียภาษี

รับชำระภาษี 2 นาที/ราย

เจ้าหน้าที่จัดเก็บเงินพร้อมออก
ใบเสร็จรับเงิน 3 นาที/ราย

ภาษีบำรุงท้องที่

การจัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่

ภาษีบำรุงท้องที่ หมายถึง ภาษีที่จัดเก็บจากเจ้าของที่ดิน ตามราคาปานกลางที่ดินและตามบัญชีอัตราภาษีบำรุงท้องที่ที่ดินที่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ ได้แก่ ที่ดินที่เป็นของบุคคลหรือคณะบุคคล ไม่ว่าจะบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลซึ่งมีกรรมสิทธิ์ในที่ดิน หรือสิทธิครอบครองอยู่ในที่ดินที่ไม่เป็นกรรมสิทธิ์ของเอกชน ที่ดินที่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ ได้แก่ พื้นที่ดิน และพื้นที่ที่เป็นภูเขาหรือที่มีน้ำด้วย โดยไม่เป็นที่ดินที่เจ้าของที่ดินได้รับการยกเว้นภาษีหรืออยู่ในเกณฑ์ลดหย่อน

ที่ดินที่เจ้าของที่ดินไม่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ ได้แก่

1. ที่ดินที่เป็นที่ตั้งพระราชวังอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
2. ที่ดินที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินหรือที่ดินของรัฐที่ใช้ในกิจการของรัฐหรือสาธารณะโดยมิได้หาผลประโยชน์
3. ที่ดินของราชการส่วนท้องถิ่นที่ใช้ในกิจการของราชการส่วนท้องถิ่นหรือสาธารณะโดยมิได้หา ผลประโยชน์
4. ที่ดินที่ใช้เฉพาะการพยาบาลสาธารณะ การศึกษา หรือกุศลสาธารณะ
5. ที่ดินที่ใช้เฉพาะศาสนกิจศาสนาใดศาสนาหนึ่ง ที่ดินที่เป็นกรรมสิทธิ์ของวัดไม่ว่าจะใช้ประกอบศาสนกิจศาสนาใดศาสนาหนึ่ง หรือที่ศาลเจ้าโดยมิได้หาผลประโยชน์
6. ที่ดินที่ใช้เป็นสุสาน หรือฌาปนสถานสาธารณะโดยมิได้รับประโยชน์ตอบแทน
7. ที่ดินที่ใช้ในการรถไฟ การประปา การไฟฟ้า หรือการทำเรือของรัฐ หรือใช้เป็นสนามบินของรัฐ
8. ที่ดินที่ใช้ต่อเนื่องกับโรงเรือน ที่ต้องเสียภาษีโรงเรือนและที่ดินแล้ว
9. ที่ดินของเอกชนเฉพาะส่วนที่เจ้าของที่ดินยินยอมให้ทางราชการใช้เพื่อสาธารณะประโยชน์
10. ที่ดินที่ตั้งขององค์การสหประชาชาติ ทบวงการชำนัญพิเศษของสหประชาชาติหรือองค์การระหว่างประเทศอื่น

ในเมื่อประเทศไทยมีข้อผูกพันให้ยกเว้นตามอนุสัญญาหรือความตกลง

11. ที่ดินที่เป็นที่ตั้งของสถานทูตหรือสถานกงสุล ทั้งนี้ให้เป็นไปตามหลักถ้อยที่ถ้อยปฏิบัติต่อกัน
12. ที่ดินตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ผู้มีหน้าที่เสียภาษีบำรุงท้องที่

ผู้ที่เป็นเจ้าของที่ดินในวันที่ 1 มกราคมของปีใด มีหน้าที่เสียภาษีบำรุงท้องที่สำหรับปีนั้น

กำหนดระยะเวลาการยื่นแบบแสดงรายการเพื่อเสียภาษี

ให้เจ้าของที่ดินซึ่งมีหน้าที่เสียภาษีบำรุงท้องที่ยื่นแบบแสดงรายการที่ดิน (ภบท.5) ณ สำนักงานขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ท้องที่ซึ่งที่ดินนั้นตั้งอยู่ภายในเดือนมกราคมของปีแรกที่มีการตีราคาปานกลางของที่ดินแบบแสดงรายการที่ได้ยื่นไว้แล้วใช้ได้ทุกปีในรอบระยะเวลา 4 ปีนั้น

ขั้นตอนในการติดต่อขอชำระภาษี

1. การยื่นแบบแสดงรายการที่ดิน กรณีผู้ที่เป็นเจ้าของที่ดินในวันที่ 1 มกราคม ของปีที่มีการตีราคาปานกลางที่ดิน
  - 1) ผู้มีหน้าที่เสียภาษีหรือเจ้าของที่ดินยื่นแบบแสดงรายการที่ดิน (ภบท.5) พร้อมด้วยหลักฐานที่ต้องใช้ต่อเจ้าหน้าที่พนักงานประเมินภายในเดือนมกราคมของปีที่มีการประเมินราคาปานกลางของที่ดิน
  - 2) เจ้าพนักงานประเมินจะทำการตรวจสอบและคำนวณค่าภาษีแล้วแจ้งการประเมิน (ภบท.9หรือ ภบท.10) ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีหรือเจ้าของที่ดินทราบว่าต้องเสียภาษีเป็นจำนวนเงินเท่าใดภายในเดือนมีนาคม
  - 3) ผู้มีหน้าที่เสียภาษีหรือเจ้าของที่ดินจะต้องเสียภาษีภายในเดือนเมษายนของทุกปี เว้นแต่กรณีได้รับใบแจ้งการประเมินหลังเดือนมีนาคม ต้องชำระภาษีภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งการประเมิน
2. การยื่นแบบแสดงรายการที่ดิน กรณีเป็นเจ้าของที่ดินรายใหม่หรือจำนวนเนื้อที่ดินเดิมเปลี่ยนแปลงไป
  - 1) เจ้าของที่ดินที่ได้มีการเปลี่ยนแปลงจำนวนเนื้อที่ดินหรือเป็นผู้ได้รับโอนที่ดินขึ้นใหม่ ต้องมายื่นแบบแสดงรายการที่ดินหรือยื่นคำร้องขอเปลี่ยนแปลงจำนวนเนื้อที่ดินต่อเจ้าพนักงานประเมินภายในกำหนด 30 วัน นับแต่วันได้รับโอนหรือมีการเปลี่ยนแปลงโดยใช้แบบ ภบท.5 หรือ ภบท.8 แล้วแต่กรณี
  - 2) เมื่อเจ้าหน้าที่ได้รับแบบแล้ว จะออกใบรับไว้ให้เป็นหลักฐาน
  - 3) เจ้าพนักงานประเมินจะแจ้งให้เจ้าของที่ดินทราบว่าต้องเสียภาษีในปีต่อไปจำนวนเท่าใด
3. การยื่นแบบแสดงรายการที่ดินกรณีเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินอันเป็นเหตุให้การลดหย่อนเปลี่ยนแปลงไป หรือมีเหตุอย่างอื่นทำให้อัตราภาษีบำรุงท้องที่เปลี่ยนแปลงไป
  - 1) เจ้าของที่ดินยื่นคำร้องตามแบบ ภบท.8 พร้อมด้วยหลักฐานที่ต้องใช้ต่อเจ้าพนักงานประเมินภายใน 30 วัน นับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดิน
  - 2) เจ้าพนักงานประเมินจะออกใบรับให้
  - 3) เจ้าพนักงานประเมินจะแจ้งให้เจ้าของที่ดินทราบว่าต้องเสียภาษีในปีต่อไปจำนวนเท่าใด
4. การขอชำระภาษีบำรุงท้องที่ในปีถัดไปจากปีที่มีการประเมินราคาปานกลางของที่ดินให้ผู้รับประเมินนำใบเสร็จรับเงินของปีก่อนพร้อมกับเงินไปชำระภายในเดือนเมษายนของทุกปี
เงินเพิ่ม
เจ้าของที่ดินผู้มีหน้าที่เสียภาษีบำรุงท้องที่ที่ต้องเสียเงินเพิ่มในกรณีและอัตราดังต่อไปนี้
  1. ไม่ยื่นแบบแสดงรายการที่ดินภายในเวลาที่กำหนด ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละ 10 ของค่าภาษีบำรุงท้องที่เว้นแต่กรณีที่เจ้าของที่ดินได้ยื่นแบบแสดงรายการที่ดินก่อนที่เจ้าพนักงานประเมินจะได้แจ้งให้ทราบถึงการละเว่นั้น ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละ 5 ของค่าภาษีบำรุงท้องที่
  2. ยื่นแบบแสดงรายการที่ดินโดยไม่ถูกต้องทำให้จำนวนเงินที่จะต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ลดน้อยลง ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละ 10 ของค่าภาษีบำรุงท้องที่ที่ประเมินเพิ่มเติม เว้นแต่กรณีเจ้าของที่ดินได้มาขอแก้ไขแบบแสดงรายการที่ดินให้ถูกต้องก่อนที่เจ้าพนักงานประเมินแจ้งการประเมิน

3. ชี้เขตแจ้งจำนวนเนื้อที่ดินไม่ถูกต้องต่อเจ้าพนักงานสำรวจ โดยทำให้จำนวนเงินที่จะต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ลดน้อยลงให้เสียเงินเพิ่มอีก 1 เท่า ของภาษีบำรุงท้องที่ที่ประเมินเพิ่มเติม

4. ไม่ชำระภาษีบำรุงท้องที่ภายในเวลาที่กำหนด ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละ 24 ต่อปีของจำนวนเงินที่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ เศษของเดือนให้นับเป็นหนึ่งเดือน และไม่นำเงินเพิ่มตาม ข้อ 1 - ข้อ 4 มารวมคำนวณด้วย

บทกำหนดโทษ

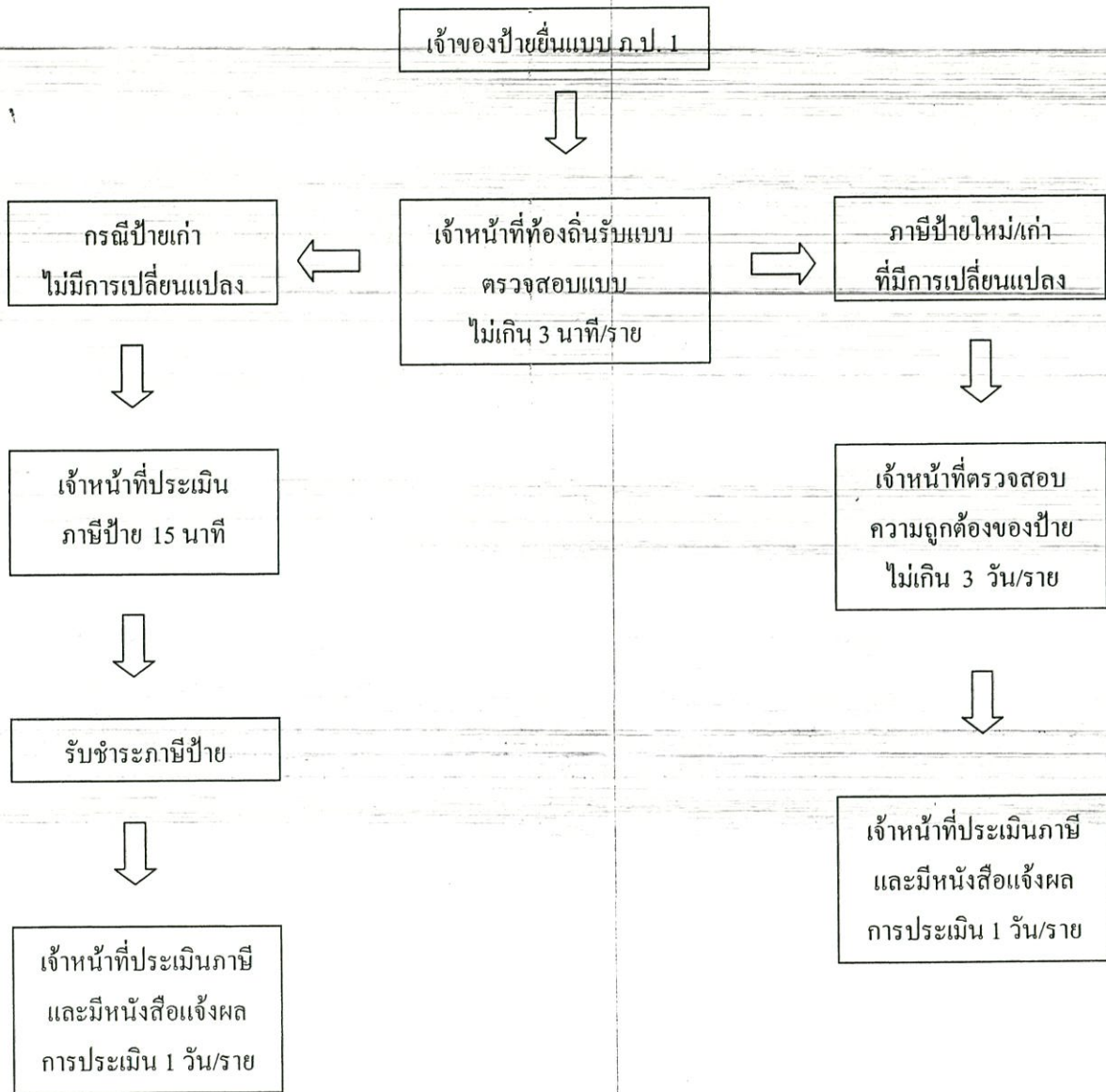
1. ผู้ใดแจ้งข้อความอันเป็นเท็จ ให้ถ้อยคำเท็จ ตอบคำถามด้วยถ้อยคำอันเป็นเท็จ หรือนำพยานหลักฐานเท็จมาแสดงเพื่อหลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงการเสียภาษีบำรุงท้องที่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 6 ปี หรือปรับไม่เกิน 2,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

2. ผู้ใดจงใจไม่มาหรือยอมชี้เขต หรือไม่ยอมแจ้งจำนวนเนื้อที่ดิน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 1 เดือน หรือปรับไม่เกิน 1,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

3. ผู้ใดขัดขวางเจ้าพนักงานซึ่งปฏิบัติการสำรวจเนื้อที่ดิน หรือปฏิบัติหน้าที่เพื่อการเร่งรัดภาษีบำรุงท้องที่ค้างชำระ หรือขัดขวางเจ้าพนักงานประเมินในการปฏิบัติการตามหน้าที่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 1 เดือน หรือปรับไม่เกิน 1,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

4. ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าพนักงานซึ่งสั่งให้มาให้ถ้อยคำหรือส่งบัญชีหรือเอกสารมาตรวจสอบ หรือสั่งให้ปฏิบัติการเท่าที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ในการเร่งรัดภาษีบำรุงท้องที่ค้างชำระ หรือไม่มาให้ถ้อยคำ หรือไม่ส่งเอกสารอันควรแก่เรื่องมาแสดงตามหนังสือเรียก ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 1 เดือน หรือปรับไม่เกิน 1,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

แผนภูมิการจัดเก็บภาษีป้าย

การจัดเก็บภาษีป้าย

1. ป้ายที่ต้องเสียภาษี

1.1 ป้ายที่ต้องเสียภาษีป้าย ได้แก่ ป้ายแสดงชื่อ ยี่ห้อ หรือเครื่องหมายที่ใช้ในการประกอบ การค้า หรือประกอบกิจการอื่นเพื่อหารายได้ ไม่ว่าจะแสดง หรือโฆษณาไว้ที่วัตถุใด ๆ ด้วยอักษร ภาพ หรือ เครื่องหมาย ที่เขียนแกะสลัก จารึก หรือทำให้ปรากฏด้วยวิธีใด ๆ

1.2 ไม่เป็นป้ายที่ได้รับการยกเว้นภาษีป้าย

2. ป้ายที่ได้รับการยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีป้าย ได้แก่

2.1 ป้ายที่แสดงไว้ ณ โรงแรมหรือที่พัก และบริเวณของโรงแรมหรือที่พักนั้น เพื่อโฆษณามหาสนุก

2.2 ป้ายที่แสดงไว้ที่สินค้า หรือที่สิ่งห่อหุ้มหรือบรรจุสินค้า

2.3 ป้ายที่แสดงไว้ในบริเวณงานที่จัดขึ้นเป็นครั้งคราว

2.4 ป้ายที่แสดงไว้ที่คนหรือสัตว์

2.5 ป้ายที่แสดงไว้ในอาคารที่ใช้ประกอบการค้า หรือประกอบกิจการอื่นหรือภายในอาคาร เป็นที่รโหฐาน ทั้งนี้ เพื่อหารายได้ และแต่ละป้ายมีพื้นที่ไม่เกินที่กำหนดในกฎกระทรวง (กฎกระทรวง ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2542) กำหนดว่า ต้องเป็นป้ายที่มีพื้นที่ไม่เกินสามตารางเมตร มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 21 พฤษภาคม 2542) แต่ไม่รวมถึงป้ายตาม กฎหมายว่าด้วยทะเบียนพาณิชย์

2.6 ป้ายของราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค หรือราชการส่วนท้องถิ่น ตามกฎหมายว่า ด้วยระเบียบบริหาร ราชการแผ่นดิน

2.7 ป้ายขององค์การที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐบาล หรือตาม กฎหมายว่าด้วยการ นั้นๆ และหน่วยงานที่นำรายได้ส่งรัฐ

2.8 ป้ายของธนาคารแห่งประเทศไทย ธนาคารออมสิน ธนาคารอาคารสงเคราะห์ ธนาคารเพื่อการเกษตรและ สหกรณ์ และบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

2.9 ป้ายของโรงเรียนเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน หรือสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ที่แสดงไว้ ณ อาคาร หรือบริเวณของโรงเรียนเอกชน หรือสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้น

2.10 ป้ายของผู้ประกอบการเกษตร ซึ่งค่าผลผลิตอันเกิดจากการเกษตรของตน

2.11 ป้ายของวัด หรือผู้ดำเนินกิจการเพื่อประโยชน์แก่การศาสนา หรือการกุศลสาธารณะ โดยเฉพาะ

2.12 ป้ายของสมาคมหรือมูลนิธิ

2.13 ป้ายที่กำหนดในกฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 กำหนดป้ายที่ได้รับการยกเว้นภาษีป้ายคือ

(1) ป้ายที่แสดงหรือติดตั้งไว้ที่รถยนต์ส่วนบุคคล รถจักรยานยนต์ รถบดถนน หรือรถแทรกเตอร์

(2) ป้ายที่ติดตั้งหรือแสดงไว้ที่ล้อเลื่อน

(3) ป้ายที่ติดตั้งหรือแสดงไว้ที่ยานพาหนะนอกเหนือจาก (1) และ (2) โดยมีพื้นที่ไม่

3. ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้าย

ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้าย ได้แก่

3.1 เจ้าของป้าย

3.2 ในกรณีที่ไม่มีผู้อื่นยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย หรือเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่อาจหาตัว เจ้าของป้ายนั้นได้ให้ถือว่าผู้ครอบครองป้ายนั้นเป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้าย ถ้าไม่อาจหาตัวผู้ครอบครองป้ายนั้นได้ให้ถือว่าเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือที่ดินที่ป้ายนั้นติดตั้งหรือแสดงอยู่เป็นผู้มีหน้าที่เสีย ภาษีป้ายตามลำดับ

4. ระยะเวลาการยื่นแบบแสดงรายการเพื่อเสียภาษีป้าย

4.1 เจ้าของป้ายที่มีหน้าที่เสียภาษีป้ายต้องยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย (ภป.) ภายในเดือน มีนาคมของทุกปี

4.2 ในกรณีที่ติดตั้งหรือแสดงป้ายภายหลังเดือนมีนาคมหรือติดตั้งหรือแสดงป้ายใหม่แทนป้าย เดิม หรือเปลี่ยนแปลงแก้ไขป้ายอันเป็นเหตุให้ต้องเสียภาษีป้ายเพิ่มขึ้น ให้เจ้าของป้ายยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายภายใน 15 วัน นับแต่วันติดตั้งหรือแสดงป้าย หรือนับแต่วันเปลี่ยนแปลงแก้ไขแล้วแต่กรณี

5. หลักฐานที่ใช้ประกอบการเสียภาษีป้าย

เพื่อความสะดวกในการเสียภาษี ควรแนะนำผู้มีหน้าที่เสียภาษีนำหลักฐานประกอบการยื่นแบบแสดงรายการเพื่อเสียภาษี (ภป.1) เท่าที่จำเป็นเพียงเพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บภาษีเท่านั้น

5.1 กรณีป้ายที่ติดตั้งใหม่ ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายที่ติดตั้งใหม่ ได้แก่

1) บัตรประจำตัวประชาชน

2) สำเนาทะเบียนบ้าน

3) ทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม

4) หนังสือรับรองหุ้นส่วนบริษัท

5) ใบอนุญาตติดตั้งป้ายหรือใบเสร็จรับเงินจากร้านทำป้าย

5.2 กรณีป้ายรายเก่า ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายที่เคยยื่นแบบแสดงรายการเพื่อเสียภาษีป้ายไว้แล้ว ควรนำใบเสร็จรับเงินค่าภาษีป้ายครั้งก่อนมาแสดงด้วย

6. ขั้นตอนการชำระภาษี

6.1 ผู้มีหน้าที่ต้องเสียภาษีป้ายยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย (ภป.1) พร้อมด้วยหลักฐาน

6.2 พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการเป็น 2 กรณี ดังนี้

1) กรณีที่ผู้เสียภาษีป้ายประสงค์จะชำระภาษีป้ายในวันยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษีป้าย ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบและประเมินภาษีป้ายได้ทันทีให้แจ้งผู้เสียภาษีป้ายว่าจะต้องเสียภาษีเป็นจำนวนเท่าใด

2) กรณีผู้เสียภาษีป้ายไม่พร้อมจะชำระภาษีในวันยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย พนักงานเจ้าหน้าที่จะมีหนังสือแจ้งการประเมิน (ภป.3) แจ้งจำนวนเงินภาษีที่จะต้องชำระแก่ผู้เสียภาษี

6.3 ผู้เสียภาษีต้องมาชำระเงินค่าภาษีป้ายภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งการประเมินมิฉะนั้นจะต้องเสียเงินเพิ่ม

6.4 การชำระภาษีป้าย

- เจ้าของป้ายมีหน้าที่ชำระภาษีป้ายเป็นรายปี ยกเว้นป้ายที่แสดงปีแรก

(1) ระยะเวลา ภายใน 15 วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งการประเมิน

(2) สถานที่ชำระภาษี

- สถานที่ที่ได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายไว้

- หรือสถานที่อื่นที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด

(3) การชำระภาษีวิธีอื่น

- ธนาณัติ หรือตัวแลกเงินของธนาคารส่งจ่ายส่วนท้องถิ่น

- ส่งโดยไปรษณีย์ลงทะเบียน

- ส่งไปยังสถานที่ตาม (2)

(4) การผ่อนชำระหนี้

1. ภาษีป้าย 3,000 บาทขึ้นไป

2. ผ่อนชำระเป็น 3 งวดเท่า ๆ กัน

3. แจ้งความจำเป็นเป็นหนังสือก่อนครบกำหนดเวลาชำระหนี้

- ป้ายติดตั้งปีแรก

- คิดภาษีป้ายเป็นรายงวด

- งวดละ 3 เดือน

- เริ่มเสียตั้งแต่งวดที่ติดตั้ง จนถึงงวดสุดท้ายของปี

งวด 1 มกราคม - มีนาคม = 100 %

งวด 2 เมษายน - มิถุนายน = 75 %

งวด 3 กรกฎาคม - กันยายน = 50 %

งวด 4 ตุลาคม - ธันวาคม = 25 %

7. เงินเพิ่ม

ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายจะต้องเสียเงินเพิ่มในกรณีและอัตราดังต่อไปนี้

7.1 ไม่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายภายในเวลาที่กำหนด ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละสิบของค่าภาษีป้ายเว้น แต่กรณีที่เจ้าของป้ายได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายก่อนที่พนักงานเจ้าหน้าที่จะได้แจ้งให้ทราบถึงการละเว้นนั้น ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละห้าของค่าภาษีป้าย

7.2 ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายโดยไม่ถูกต้อง ทำให้จำนวนเงินที่จะต้องเสียภาษีป้ายลดน้อยลงให้เสีย เงินเพิ่มร้อยละสิบของค่าภาษีป้ายที่ประเมินเพิ่มเติม เว้นแต่กรณีที่เจ้าของป้ายได้มาขอแก้ไขแบบแสดงรายการภาษีป้ายให้ถูกต้องก่อนที่พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการประเมิน

7.3 ไม่ชำระภาษีป้ายภายในเวลาที่กำหนด ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละสองต่อเดือนของค่าภาษีป้าย เศษของเดือนให้นับเป็นหนึ่งเดือน ทั้งนี้ไม่ให้นำเงินเพิ่มตาม 8.1 และ 8.2 มาคำนวณเป็นเงินเพิ่มตามข้อนี้ด้วย

8.บทกำหนดโทษ 8.1 ผู้ใดแจ้งข้อความอันเป็นเท็จ ให้ถ้อยคำเท็จ ตอบคำถามด้วยถ้อยคำอันเป็นเท็จ หรือนำพยานหลักฐานเท็จมาแสดงเพื่อหลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงการเสียภาษีป้าย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 1 ปี หรือปรับตั้งแต่ 5,000 บาท ถึง 50,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

8.2 ผู้ใดจงใจไม่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ 5,000 บาท - 50,000 บาท

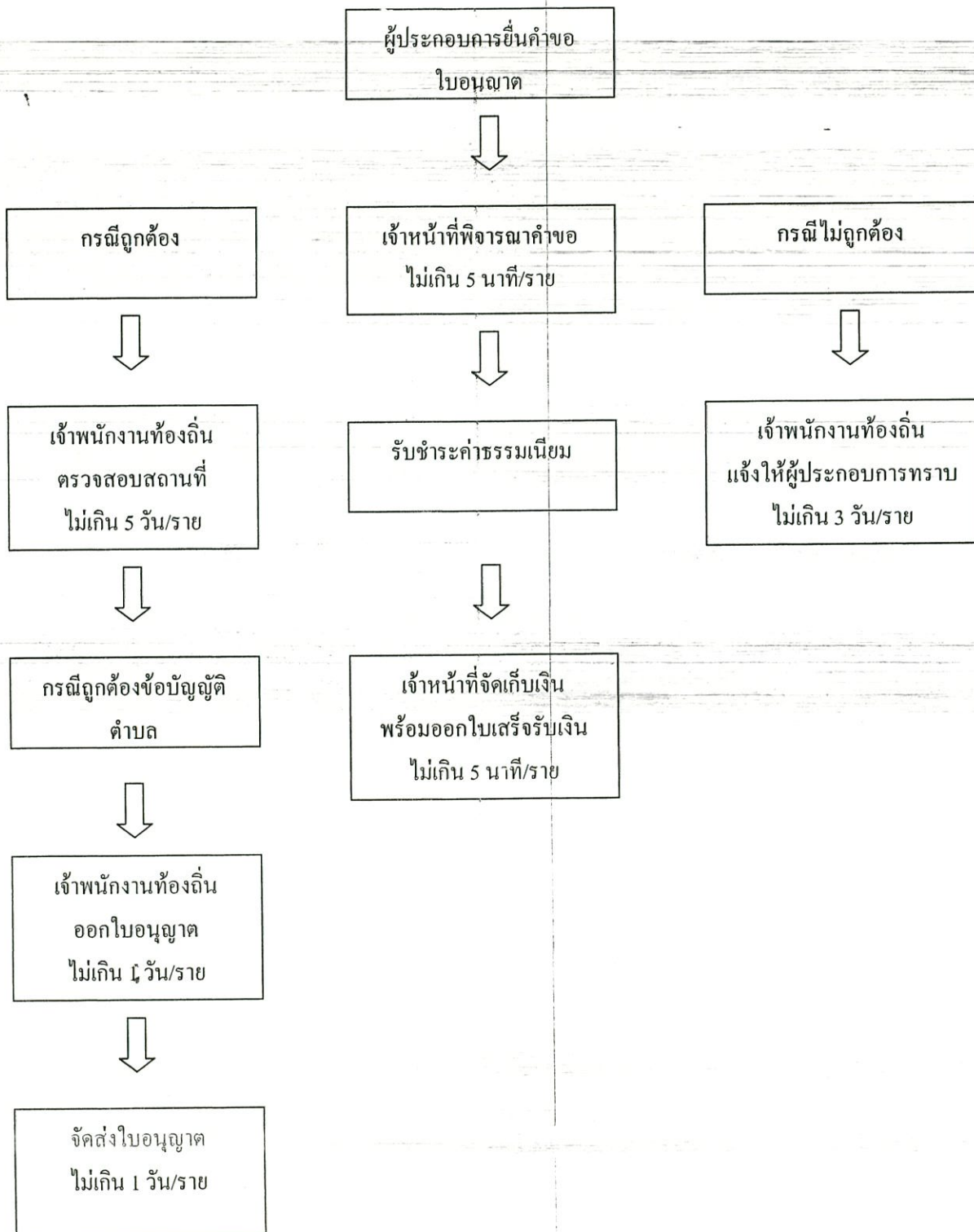
8.3 ผู้ใดไม่แจ้งการรับโอนป้ายหรือไม่แสดงรายการเสียภาษีป้ายไว้ ณ ที่เปิดเผยในสถานที่ประกอบกิจการต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ 1,000 บาท ถึง 10,000 บาท

8.4 ผู้ใดขัดขวางการปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งให้มาให้ถ้อยคำหรือให้ลงบัญชีหรือเอกสารเกี่ยวกับป้ายมาตรวจสอบภายในกำหนดเวลาอันสมควร ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือปรับตั้งแต่ 1,000 บาท ถึง 20,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

9. การอุทธรณ์การประเมิน

เมื่อผู้เสียภาษีได้รับแจ้งการประเมิน (ภป.3) แล้วเห็นว่าการประเมินนั้นไม่ถูกต้อง มีสิทธิอุทธรณ์การประเมินต่อผู้บริหารท้องถิ่น หรือผู้ได้รับมอบหมาย โดยต้องยื่นอุทธรณ์ภายใน 30 วัน ตั้งแต่วันนับแต่วันที่ได้รับการประเมินผู้อุทธรณ์มีสิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัยของผู้บริหารท้องถิ่นต่อศาลภายใน 30 วัน นับแต่วันรับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์

แผนภูมิการจัดเก็บค่าธรรมเนียมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

ขอมังคัมตำบลด

เรื่อง ความคุ้มครองกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พุทธศักราช 2541

ขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสาม

โดยที่เป็นการสมควรตราขอมังคัมตำบลด เรื่อง ความคุ้มครองกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ในเขต
องค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสาม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 71 แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล
พุทธศักราช 2537 ประกอบกับมาตรา 32 มาตรา 33 มาตรา 54 มาตรา 63 และมาตรา 65 แห่งพระราช
บัญญัติการสาธารณสุข พุทธศักราช 2535 กฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2536) และประกาศกระทรวงสาธารณสุข
ที่ 5/2538 ลงวันที่ 27 มิถุนายน 2538 โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาองค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสาม
จึงตราขอมังคัมตำบลดขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ขอมังคัมตำบลดนี้เรียกว่า "ขอมังคัมตำบลด เรื่อง ความคุ้มครองกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ
พุทธศักราช 2541"

ข้อ 2 ให้ใช้ขอมังคัมตำบลดนี้ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสาม โดยให้ใช้บังคับ เมื่อได้
ประกาศให้องค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสามแล้ว 15 วัน

ข้อ 3 ในขอมังคัมตำบลดนี้

"เจ้าพนักงานท้องถิ่น" หมายความว่า ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล
นาพันสาม หรือผู้ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่แทนประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสาม

"เจ้าพนักงานสาธารณสุข" หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งให้มีอำนาจ
หน้าที่ตรวจตรา ดูแลและรับผิดชอบในการดำเนินการสาธารณสุข ตามพหุบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข
พุทธศักราช 2535 ในท้องถิ่นที่ขอมังคัมตำบลดนี้

"ตำบล" หมายความว่า องค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสาม

ข้อ 4 ให้กิจการค้าที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพประเภทต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ เป็นกิจการซึ่งกำหนดให้
ควบคุมตามมาตรา 31 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

1. กิจการที่เกี่ยวข้องกับการเลี้ยงสัตว์

(1) การเลี้ยงสัตว์บก สัตว์ปีก สัตว์น้ำ สัตว์เลี้ยงคลานหรือแมลง

(2) การเลี้ยงสัตว์เพื่อรีดเอาน้ำนม

(3) การประกอบกิจการเลี้ยง รวบรวมสัตว์ หรือขุดรื้อจันใดอันมีลักษณะทำนองเดียวกันเพื่อให้

ประชาชนเข้าชมหรือเพื่อประโยชน์ของกิจการนั้น ทั้งนี้จะมีการ เรียกเก็บค่าดู หรือค่าบริการไม่ว่าทางตรงหรือ
ทางอ้อมหรือไม่ก็ตาม

/2. กิจการที่เกี่ยวข้องกับ....

2. กิจการที่เกี่ยวข้องกับสัตว์และผลิตภัณฑ์

(1) การฆ่าสัตว์ ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย การขายในตลาด และการฆ่าเพื่อ
บริโภคในครัวเรือน

(2) การฟอกหนังสัตว์ ขนสัตว์ การสะสมหนังสัตว์ ขนสัตว์ที่ยังมีไคฟอก

(3) การสะสมเขาสัตว์ กระดูกสัตว์ที่ยังมีไคแปรรูป

(4) การเกี่ยวหนังสัตว์ เอ็นสัตว์ ไซสัตว์

(5) การต้ม การตาก การเผาเปลือกหอย-เปลือกปู-เปลือกกุ้ง ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร
การเร่ขาย และการขายในตลาด

(6) การประดิษฐ์เครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ จากเปลือกหอย กระดูกสัตว์ เขาสัตว์ หนังสัตว์
ขนสัตว์ หรือส่วนอื่น ๆ ของสัตว์

(7) การผลิต การไม่ การปั่น การบด การผสม การบรรจุ การสะสมหรือการกระทำอื่นใดต่อ
สัตว์หรือพืช หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของสัตว์หรือพืช เพื่อเป็นอาหารสัตว์

(8) การสะสมหรือการล้างครั้ง

3. กิจการที่เกี่ยวข้องกับอาหาร เครื่องดื่ม น้ำดื่ม

(1) การผลิตเนย เนยเทียม

(2) การผลิตกะปิ น้ำพริกแกง น้ำพริกเผา น้ำปลาร้า น้ำเค็ม น้ำบูดู ไตปลา เท้าเจียว ซิวัว

หอยคอง หรือของปรุงรสอื่น ๆ ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(3) การผลิต การหมัก การผสมปลาร้า ปลาเจ่า กุ้งเจ่า ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(4) การตากเนื้อสัตว์ การผลิตเนื้อสัตว์เค็ม การเคี่ยวน้ำมันกุ้ง ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(5) การนึ่ง การต้ม การเคี่ยว การทอด หรือวิธีอื่นใดในการผลิตอาหารจากสัตว์ พืช ยกเว้น
ในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย การขายในตลาด และการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(6) การเกี่ยวน้ำมันหมู การผลิตกุนเชียง หมูยอ ไส้กรอก หมูทิ้ง ยกเว้นในสถานที่จำหน่าย
อาหาร การเร่ขาย การขายในตลาด และการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(7) การผลิตเส้นไหม ขนเมจัน กวยเตี่ยว เต้าฮวย เต้าหู วุ้นเส้น เกี่ยมม้อ

(8) การผลิตเมะแซ

(9) การผลิตอาหารบรรจุกระป๋อง ซาก หรือภาชนะอื่นใด

(10) การประกอบกิจการการทำขมบั้งสล ขมบั้งแห้ง จันอับ ขมเม็ยะ

(11) การแกะ การล้างสัตว์น้ำ ที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของกิจการห้องเย็น ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภค
ในครัวเรือน

(12) การผลิตน้ำอัดลม น้ำหวาน น้ำโซดา น้ำดื่มเกลือ เครื่องดื่มชนิดต่าง ๆ บรรจุกระป๋อง
ขวดหรือภาชนะอื่นใด ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

- (13) การผลิต การแบ่งบรรจุน้ำตาล
  - (14) การผลิตผลิตภัณฑ์จากนมวัว
  - (15) การผลิต การแบ่งบรรจุเอทิลแอลกอฮอล์ สุรา เบียร์ น้ำสมสายชู
  - (16) การคั่วกาแฟ
  - (17) การผลิตลูกชิ้นคั่ว เครื่องจักร
  - (18) การผลิตผงชูรส
  - (19) การผลิตน้ำกลั่น น้ำบริโภค
  - (20) การตาก การหมัก การคองผัก ผลไม้ หรือพืชอย่างอื่น ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน
  - (21) การผลิต การบรรจุใบชาแห้ง ชาผงหรือเครื่องผสมชนิดผงอื่น ๆ
  - (22) การผลิตไอศกรีม ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน
  - (23) การผลิตขนมปัง มีกักระโถน หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกัน
  - (24) การประกอบกิจการห้องเย็น แร่แข็งอาหาร
  - (25) การผลิตน้ำแข็ง ยกเว้นการผลิตเพื่อใช้ในสถานที่จำหน่ายอาหารและเพื่อการบริโภคในครัวเรือน
  - (26) การเก็บ การถนอมอาหารคั่ว เครื่องจักรที่มีกำลังตั้งแต่ 5 แรงม้าขึ้นไป
4. กิจการ เกี่ยวกับยา เวชภัณฑ์ อุปกรณ์การแพทย์ เครื่องสำอาง ผลิตภัณฑ์ชำระล้าง
- (1) การผลิต การโม่ การบด การผสม การบรรจุยาคั่ว เครื่องจักร
  - (2) การผลิต การบรรจุยาสีฟัน แปมพู น้ำยาล้าง กระจก ยาล้าง เครื่องสำอางต่าง ๆ
  - (3) การผลิตสาลี ผลิตภัณฑ์จากสาลี
  - (4) การผลิตน้ำพริกเผา น้ำพริกเผ็ด น้ำอุน่ามัย น้ำอมสำเร็จรูป
  - (5) การผลิตสบู่ ผงซักฟอก ผลิตภัณฑ์ชำระล้างต่าง ๆ
5. กิจการ เกี่ยวกับการ เกษตร
- (1) การอัด การสกัดเอาน้ำมันจากพืช
  - (2) การล้าง การอบ การรม การสะสมยางคิม
  - (3) การผลิตแป้งมันสำปะหลัง แป้งสาหร่ายหรือแป้งอื่น ๆ ในทำนองเดียวกันคั่ว เครื่องจักร
  - (4) การสีข้าวคั่ว เครื่องจักร
  - (5) การผลิตยาสูบ
  - (6) การซัด การกระเทาะ การบดเมล็ดพืช การนวดข้าวคั่ว เครื่องจักร
  - (7) การผลิต การสะสมปุ๋ย
  - (8) การผลิตโคมะพร้าวหรือวัสดุคล้ายคลึงคั่ว เครื่องจักร
  - (9) การตาก การสะสม หรือการขนถ่ายมันสำปะหลัง

6. กิจการเกี่ยวกับโลหะหรือแร่

- (1) การผลิตโลหะเป็นลักษณะ เครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์หรือเครื่องใช้ต่าง ๆ
- (2) การหลอม การหล่อ การดัดงอ แร่หรือโลหะทุกชนิด ยกเว้นกิจการใน (1)
- (3) การกลึง การเจาะ การเชื่อม การตี การตัด การประสาน การรีด การอัดโลหะ ด้วยเครื่องจักรหรือก๊าซหรือไฟฟ้า ยกเว้นกิจการใน (1)
- (4) การเคลือบ การชุบโลหะด้วยตะกั่ว สังกะสี ฝ้ายก ไคร เมียม นิเกิล หรือโลหะอื่นใด ยกเว้นกิจการใน (1)
- (5) การขัด การล้างโลหะด้วยเครื่องจักร สารเคมี หรือวิธีอื่นใด ยกเว้นกิจการใน (1)
- (6) การทำเหมืองแร่ การสะสม การแยก การคัดเลือกหรือการล้างแร่

7. กิจการเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล

- (1) การทอ การประกอบ การเคาะ การปะทุ การพ่นสี การพ่นสารกันสนิมยานยนต์
- (2) การตั้งศูนย์ดวงล้อ การซ่อม การปรับแต่ง ระบบปรับอากาศหรืออุปกรณ์ที่เป็นส่วนประกอบของยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล
- (3) การประกอบธุรกิจเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกล ซึ่งมีไว้บริการหรือจำหน่ายและในการประกอบธุรกิจนั้น มีการซ่อมหรือปรับปรุงยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกลดังกล่าวด้วย
- (4) การล้าง การอัดคิกยานยนต์
- (5) การผลิต การซ่อม การอัดแบตเตอรี่
- (6) การปะ การเชื่อมยาง
- (7) การอัดผ้าเบรค ผ้าคลัช

8. กิจการเกี่ยวกับไม้

- (1) การผลิตไม้ซีกไฟ
- (2) การเลื่อย การซอย การขัด การไส การเจาะ การซุงร่อง การทำคิ้ว หรือการตัดไม้ด้วยเครื่องจักร
- (3) การประดิษฐ์ไม้ หวาย เป็นสิ่งของด้วยเครื่องจักร หรือการพ่น การทาสาร เคลือบ เงาน้ำ หรือการแต่งสำเร็จผลิตภัณฑ์จากไม้หรือหวาย
- (4) การฉลิมไม้
- (5) การผลิตรูป ด้วยเครื่องจักร
- (6) การประดิษฐ์สิ่งของ เครื่องใช้ เครื่องเขียนด้วยกระดาษ
- (7) การผลิตกระดาษต่าง ๆ
- (8) การเผาถ่าน หรือการสะสมถ่าน

9. กิจการที่เกี่ยวกับการบริการ

- (1) การประกอบกิจการอาบ อบ นวด
- (2) การประกอบกิจการสถานที่อาบน้ำ ไขอน้ำ อบสมุนไพร
- (3) การประกอบกิจการโรงแรมหรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน
- (4) การประกอบกิจการหอพัก อาคารชุดให้เช่า ห้องเช่า ห้องแม่บ้าน หรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน

- (5) การประกอบกิจการโรงแรมหรู
- (6) การจัดให้มีการแสดงดนตรี เต้นรำ รำวง ร้องเง็ง คีฬาไก่เถิด คาราโอเกะ หรือการแสดงอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน

- (7) การประกอบกิจการสวดมนต์ หรือกิจการอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน
- (8) การจัดให้มีการเล่นสเก็ตโดยมีแสงหรือเสียงประกอบหรือการเล่นอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน
- (9) การประกอบกิจการเสริมสวยหรือแต่งผม เว้นแต่กิจการที่อยู่ในบังคับตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบวิชาชีพเวชกรรม

(10) การประกอบกิจการให้บริการควบคุมน้ำหนัก โดยวิธีการควบคุมทางโภชนาการ ในอาหารที่มีวัตถุประสงค์พิเศษ การบริหารร่างกาย หรือโดยวิธีอื่นใด เว้นแต่การให้บริการดังกล่าวในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล

- (11) การประกอบกิจการสวนสนุก ตู้เกม
- (12) การประกอบกิจการห้องปฏิบัติการทางการแพทย์ การสาธารณสุขวิทยาศาสตร์ หรือสิ่งแวดลอม
- (13) การประกอบกิจการสนามกอล์ฟหรือสนามฝึกซ้อมกอล์ฟ

10. กิจการที่เกี่ยวกับสิ่งทอ

- (1) การปั่นด้าย การทอผ้า การทอผ้าด้วยเครื่องจักร หรือการทอผ้าด้วยมือทุก ๆ ประเภท

5 ก้อนไป

- (2) การสะสมปอ ป่าน ผ้าหรือขน
- (3) การปั่นฝ้าย หรือขนด้วยเครื่องจักร
- (4) การทอเสื่อ กระสอบ พรม หรือสิ่งทออื่น ๆ ด้วยเครื่องจักร
- (5) การเย็บผ้าด้วยเครื่องจักรตั้งแต่ 5 เครื่องขึ้นไป
- (6) การพิมพ์ผ้า หรือการพิมพ์บนสิ่งทออื่น ๆ

- (7) การซัก การอบ การรีด การอัดกลึงผ้าด้วยเครื่องจักร
- (8) การย้อม การกัดสีผ้า หรือสิ่งทออื่น ๆ

11. กิจการที่เกี่ยวกับหิน ดิน หินทราย ซีเมนต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

- (1) การผลิตภาชนะดินเผาหรือผลิตภัณฑ์ดินเผา
- (2) การระเบิด การโม่ การป่นหินด้วยเครื่องจักร

- (3) การผลิตเครื่องใช้คววซ์ เมนค หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
- (4) การสะสมการผสมซี เมนค หิน ทราย หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
- (5) การเจียรระไนเพชร พลอย หิน กระจก หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
- (6) การ เลื่อย การตัด หรือการประคิษฐห็นเป็นลิ่งของตาง ๆ
- (7) การผลิตขอลลค ปูนปลาสเตอร์ ปูนขาว คินสอพอง หรือการ เเผาหินปูน
- (8) การผลิตผลิตภัณฑ์ตาง ๆ ที่ม้แร่ใยหินเป็นส่วนประกอบหรือส่วนผสม เช่นผ้าเบรค ยัคลลค

กระ เมืองมุงหลังคา กระ เมืองขาง ผ้าเพคคาม ทอนน้ำ เป็นต้น

- (9) การผลิตกระจกหรือผลิตภัณฑ์แก้ว
- (10) การผลิตกระคากษทราย
- (11) การผลิตใยแก้วหรือผลิตภัณฑ์จากใยแก้ว

12. กิจการที่เกี่ยวกับปิโตร เลียม ถ่านหิน สาร เคมี

- (1) การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งกรค คาง สารอซซไคค หรือสารตัวทำละลาย
- (2) การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งกาว
- (3) การผลิต การกลั่น การสะสม การขนส่งน้ำมันปิโตร เลียมหรือผลิตภัณฑ์ปิโตร เลียมตาง ๆ
- (4) การผลิต การสะสม การขนส่งถ่านหิน ถ่านโคลค
- (5) การพนสี ยกเว้นกิจการใน 7(1)

(6) การประคิษฐลิ่งของ เครื่องใช้ถ้วยขาง ขางเติม พลาสคค เซลลูลอยค เม เกอร์ไลท หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

- (7) การไม การบคชัน
- (8) การผลิตสีหรือน้ำมันผสมสี
- (9) การผลิต การล้างฟิล์มรูปถายหรือฟิล์มภาพยนตร์
- (10) การ เคลือบ การขุม วัตถุถ้วยพลาสคค เซลลูลอยค เม เกอร์ไลทหรือวัตถุที่คล้ายคลึง
- (11) การผลิตพลาสคค เซลลูลอยค เม เกอร์ไลทหรือวัตถุที่คล้ายคลึง
- (12) กงรผลิต การบรรจุสาร เคมีสีม เฟลลิ่ง
- (13) การผลิตน้ำแข็งแห้ง
- (14) การผลิต การสะสม การขนส่งคอกไม เฟลลิ่งหรือสาร เคมีอื่น เป็นส่วนประกอบในการผลิต

คอกไม เฟลลิ่ง

- (15) การผลิตเซลแลค หรือสาร เคลือบเงา
- (16) การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งสารกำจัดศัตรูพืชหรือพาหะนำโรค
- (17) การผลิต การบรรจุ การสะสมกาว

13. กิจการอื่น ๆ

- (1) การพิมพ์หนังสือหรือสิ่งพิมพ์อื่นที่มีลักษณะ เกี่ยวกันด้วย เครื่องจักร
- (2) การผลิต การขอม เครื่องอเลคโทรนิคส์ เครื่องไฟฟ้า อุปกรณ์อเลคโทรนิคส์ อุปกรณ์ไฟฟ้า

- (3) การผลิตเทียน เทียนไขหรือวัตถุคล้ายคลึง
- (4) การพิมพ์แบบ พิมพ์เขียวหรือการฉายเอกสาร
- (5) การสะสมวัตถุหรือสิ่งของที่ทำจาก ไขแลวหรือเหลือไข
- (6) การประกอบกิจการโกดังสินค้า
- (7) การล้างขวด ภาชนะหรือบรรจุภัณฑ์ไขแลว
- (8) การพิมพ์สิ่งลงบนวัตถุที่มีไขสิ่งทอ
- (9) การก่อสร้าง

ข้อ 5 เมื่อพ้นกำหนดเวลา 90 วัน นับแต่วันซึ่งขังค้ำขายแล้วนั้นมิให้บุคคลใดประกอบกิจการ ซึ่งกำหนดให้ควบคุมทั้งไคร่ขู่ไว้ในข้อ 4 ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสาม เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจาก เจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ 6 ผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการ ซึ่งให้ควบคุมต้องยื่นเรื่องราวตามแบบที่ได้กำหนดไว้ต่อ เจ้าพนักงานท้องถิ่น และต้องปฏิบัติตามและจัดสถานที่สำหรับประกอบกิจการนั้นให้เป็นไปตามเงื่อนไขอัน เกี่ยวกัลักษณะ อย่างหนึ่งอย่างใด หรือหลายอย่าง ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้กำหนดไว้ตามควรแก่กรณีดังต่อไปนี้

- (1) สถานที่นั้นต้องตั้งในทำเล ซึ่งจะทำการระบายน้ำใส่โครกไปให้พ้นจากที่นั้นโดยสะดวก
- (2) ต้องทำการระบายน้ำไปสู่ทางระบายน้ำสาธารณะ หรือขังรับน้ำใส่โครกด้วยวัตถุประสงค์ ที่มีลักษณะ เรียบ ไม่ซึม ไบร่ว น้ำไหลใส่สะดวก

(3) การระบายน้ำและรางน้ำต้องไม่มีลักษณะ เป็นที่เค็ดครอนแก่ผู้ใช้น้ำ ในทางน้ำสาธารณะ หรือคนอยู่อาศัยใกล้เคียง

(4) เมื่อเจ้าพนักงานสามารถดูเห็นว่า สถานที่ใดจะต้องทำทึนควยวัตถุจาววร เพื่อป้องกัน มิให้น้ำซึม รั่วหรือขังอยู่ได้ หรือเห็นว่าควรระบือพักน้ำใส่โครก หรือต้องมีเครื่องระบายน้ำ เครื่องป้องกันมูลเด้าควัน กลิ่นไอ หรือสิ่งอื่นใด ซึ่งอาจ เป็นเหตุรำคาญแก่ผู้อยู่ในที่ใกล้เคียงต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามคำแนะนำของ เจ้าพนักงาน สาธารณสุข

(5) ต้องให้มีแสงสว่างและทางระบายผเพียงพอ และต้องจัดสถานที่ให้เป็นที่พักอาศัยของสัตว์ นำโรค

- (6) ต้องจัดให้มีน้ำสะอาดเพียงพอแก่การค้ำน
- (7) ต้องเก็บของรับมูลของและสิ่งเบืออะ เบืออื่นที่ดูขลักษณะ และเพียงพอ
- (8) ต้องมีฉวมอันใดดูลักษณะ ให้พอกับจำนวนคนที่ทำการอยู่ในสถานที่นั้น และต้องอยู่ในที่

ซึ่งเจ้าพนักงานสามารถดูเห็นว่า

- (9) สถานที่เลี้ยงสัตว์ กองขังขังและที่ปล่อยสัตว์กว้างขวางพอ
- (10) สถานที่เกี่ยวแก่การตาก หรือฝั่งสินค้าของมีค่าสำหรับตาก หรือฝั่งสินค้าที่เจ้าพนักงาน สาธารณสุข เห็นชอบ
- (11) ปฏิบัติการอื่นใดอัน เกี่ยวกัสุขภาพที่เจ้าพนักงานสามารถดูเห็นว่า

ข้อ 7 เมื่อเจ้านักงานท้องถิ่นใดพิจารณาเห็นว่า ผู้รับใบอนุญาตได้ปฏิบัติตามครบถ้วนตามความใน ข้อ 6 และการอนุญาตนั้นไม่เป็นเหตุกระทบกระเทือนถึงสุขภาพของประชาชนก็ให้ออกใบอนุญาตให้ตามแบบที่กำหนดไว้ภายใน 15 วัน

ข้อ 8 ผู้ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการซึ่งให้ควบคุม จะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขเกี่ยวกับสุขลักษณะ ดังต่อไปนี้

- (1) ต้องรักษาสถานที่ตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อ 6 ให้อยู่ในภาวะอันดีเสมอ และทำความสะอาดอาคารสถานที่ประกอบกิจการให้สะอาดทุกวัน และต้องรักษาพื้นและวางระแนงน้ำให้มีลักษณะอันดีอยู่เสมอ
- (2) ต้องประกอบกิจการภายในเขตสถานที่ที่ได้รับอนุญาต
- (3) ต้องรักษาเครื่องมือ เครื่องใช้ ในการประกอบกิจการทุกอย่างให้สะอาดอยู่เสมอ ถ้าเศษวัสดุหรือวัตถุแห่งกิจการนั้นจัดใช้เป็นอาหาร ต้องป้องกันวัตถุนั้นให้พ้นจากฝุ่นละออง แมลงวัน และสัตว์อื่น ๆ
- (4) ต้องรักษาสถานที่อย่าให้เป็นที่เพาะพันธุ์แมลงวันหรือสัตว์น้ำโรคอื่น ๆ
- (5) ถ้าจะเปลี่ยนแปลงแก้ไขหรือเพิ่ม เติมสถานที่ ต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานท้องถิ่นก่อน
- (6) ต้องปฏิบัติตามทุกอย่างเพื่อให้ได้สุขลักษณะและไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(7) ต้องยอมให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข เข้าตรวจสอบสถานที่ เครื่องมือ เครื่องใช้ ตลอดจนกิจการที่กระทำได้ในเวลาอันสมควร เมื่อได้รับแจ้งความประสงค์ให้ทราบแล้ว

ข้อ 9 ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น เรียกเก็บค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตตามอัตราท้ายข้อบังคับฉบับนี้ ใบอนุญาตฉบับหนึ่งให้ใช้สำหรับกิจการประเภทเดียว และสำหรับสถานที่แห่งเดียว ถ้าประกอบอาคารซึ่งให้ความคุ้มครองหลายประเภทในขณะเดียวกันและสถานที่เดียวกัน ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมในประเภทที่มีอัตราสูง เติมอัตราแก่ประเภทเดียว ประเภทอื่นให้เก็บเพิ่มถึงอัตรา

ข้อ 10 ผู้ใดประกอบกิจการประเภทหนึ่งประเภทใด ซึ่งกำหนดให้ควบคุมตามข้อ 4 ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสามพันสาม กิ่งกำหนดไว้ในข้อ 5 โดยมีได้รับอนุญาตมีโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาทและความผิดตามมาตรา 71 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ข้อ 11 ผู้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการซึ่งให้ความควบคุมตามข้อบัญญัตินี้ ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขซึ่งกำหนดไว้ในข้อ 8 หรือตามเงื่อนไขพิเศษซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ออกใบอนุญาตกำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติตามมาตรา 32 (2) แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พุทธศักราช 2535 และอาจถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา 59 และมาตรา 60 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พุทธศักราช 2535 อีกด้วย

ข้อ 12 บรรดาค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามข้อบังคับฉบับนี้ ให้เป็นรายได้ขององค์การบริหาร

ส่วนตำบลนาพันสาม

ข้อ 13 ให้ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสาม รักษาการให้เป็นไปตาม
ข้อบังคับตำบล และให้มีอำนาจออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ 17 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2541

(ลงชื่อ)

(นายเจริญ หงษ์ศิริ)

ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสาม

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)

✓

(นายประสิทธิ์ สิทธิทรัพย์)

นายอำเภอเมืองเพชรบุรี

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสาม

เรื่องตลาด พ.ศ.2550

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสาม ว่าด้วยเรื่องตลาด ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสาม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 71 แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537(แก้ไขเพิ่มเติมถึง) ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2546 ประกอบมาตรา 35 มาตรา 37 มาตรา 54 มาตรา 55 มาตรา 58 มาตรา 63 และมาตรา 65 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และกฎกระทรวง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2536 ออกตามความ ในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาองค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสาม และนายอำเภอเมืองเพชรบุรี จึงตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสาม ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสาม เรื่อง ตลาด พ.ศ. 2550”

ข้อ 2 ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ องค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสาม แล้ว 7 วัน

ข้อ 3 ในข้อบัญญัตินี้

“ตลาด” หมายความว่า สถานที่ซึ่งปกติจัดไว้ให้ผู้ค้าใช้เป็นที่ชุมนุมเพื่อจำหน่ายสินค้า ประเภทสัตว์ นို့สัตว์ ผัก ผลไม้ หรืออาหารอันมีสภาพเป็นของสด ประกอบหรือปรุงแล้วหรือของเสีง่ายทั้งนี้ ไม่ว่าจะมีการจำหน่ายสินค้าประเภทอื่นด้วยหรือไม่ก็ตาม และหมายความรวมถึงบริเวณซึ่งจัดไว้สำหรับให้ผู้ค้าใช้เป็นที่ชุมนุม เพื่อจำหน่ายสินค้าประเภทดังกล่าวเป็นประจำ หรือเป็นครั้งคราวหรือตามวันที่กำหนด

“สินค้า” หมายความว่า เครื่องอุปโภค บริโภคหรือสิ่งของต่างๆที่วางจำหน่ายในตลาด

“อาหารสด” หมายความว่า อาหารประเภทสัตว์ เช่น โค กระบือ สุกร เป็ด ไก่ สัตว์น้ำ หรืออื่นๆ ซ้ำแหละหรือมีสิ่งมีชีวิต รวมทั้งประเภท ผักผลไม้หรืออื่นๆเป็นอาหารดิบ

“อาหารแปรรูป” หมายความว่า อาหารสดที่แปรรูป ทำให้แห้งหรือมกคองหรือในรูปอื่นๆ รวมทั้งสารปรุงแต่งอาหาร เช่น พริกแห้ง กุ้งแห้ง อาหารกระป๋อง อาหารแช่แข็ง กะปิ น้ำปลา ซอส เป็นต้น

“อาหารปรุงสำเร็จรูป” หมายความว่า อาหารที่ผ่านการทำ ประกอบ ปรุง จนสำเร็จพร้อมที่จะประทานได้ เช่น ต้ม นึ่ง ทอด ยำ ย่าง ฯลฯ รวมทั้งของหวานและเครื่องดื่มชนิดต่างๆ

“การล้างตลาดตามหลักวิชาการสุขาภิบาล” หมายความว่า การทำความสะอาด ตัวอาคาร แผงขาย ในตลาด พื้น ผนัง เพดาน(ถ้ามี) รางระบายน้ำ ห้องน้ำ ห้องส้วมและบริเวณต่างรอบอาคารตลาดให้สะอาด ปลอดสิ่งปฏิกูล มูลฝอย หยากใย ฝุ่นละออง คราบสกปรกและอื่นๆ รวมทั้งให้มีการฆ่าเชื้อโรค และกำจัดพาหะนำโรค ทั้งสารเคมีที่ใช้ต้องไม่ส่งผลกระทบต่อระบบบำบัดน้ำเสีของตลาด

“อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่งสร้างอย่างอื่น คลลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น”หมายความว่า นายกองค้การบริหารส่วนตำบลนาพันสาม

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข”หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 หรือผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ 4 ห้ามมิให้ผู้ใดจัดตั้งตลาด เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

การเปลี่ยนแปลง ขยาย หรือลดสถานที่หรือบริเวณที่ใช้เป็นตลาดภายหลัง จากที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น ได้ออกใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดตามวรรคหนึ่งแล้ว จะกระทำได้อีกเมื่อได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ความในข้อนี้มีให้ใช้บังคับแก่กระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนท้องถิ่นหรือการของรัฐ ได้จัดตั้งตามอำนาจหน้าที่ขึ้นตามอำนาจหน้าที่ แต่ในการดำเนินกิจการตลาดจะต้องปฏิบัติเช่นเดียวกับผู้รับใบอนุญาตตามความในข้ออื่น แห่งข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสามนี้ด้วยและให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่กำหนดเงื่อนไขเป็นหนังสือให้ผู้จัดตั้งตลาดตามวรรคนี้ปฏิบัติเป็นการเฉพาะรายก็ได้

ข้อ 5 ผู้ใดประสงค์จะจัดตั้งตลาด ให้ยื่นขอรับใบอนุญาตตามแบบ ตล. 1 พร้อมด้วยแผนผังแบบก่อสร้างและรายการปลูกสร้างในสถานที่จัดตั้งตลาดต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

การยื่นคำขอเปลี่ยนแปลง ขยาย หรือลดสถานที่ หรือบริเวณที่ใช้เป็นตลาด ภายหลังจากที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น ได้ออกใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดแล้ว ให้ยื่นคำขออนุญาต ตามแบบ ตล. 4 พร้อมด้วยแบบก่อสร้างและรายการปลูกสร้างที่จะขอเปลี่ยนแปลง ขยาย หรือลดสถานที่ หรือบริเวณที่ใช้เป็นตลาดต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ 6 หากสถานที่จัดตั้งตลาดเป็นอาคาร ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้จัดตั้งตลาดต้องดำเนินการให้ถูกต้องตามกฎหมาย ว่าด้วยการควบคุมอาคาร

ข้อ 7 เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาเห็นว่า ผู้ขอรับใบอนุญาตได้จัดสถานที่ที่ตั้งตลาดและเครื่องเรือนสำหรับตลาดถูกต้องด้วยสุจริตขณะ ตามเงื่อนไขที่บังคับไว้ในข้อบัญญัตินี้ตามประเภทตลาดแล้ว ก็ให้ใบอนุญาตตามแบบ ตล.

เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาเห็นว่า ผู้ขออนุญาตเปลี่ยนแปลงขยายหรือลดสถานที่หรือบริเวณที่ใช้เป็นตลาด ได้จัดสถานที่ที่ตั้งตลาด และมีเครื่องอุปกรณ์สำหรับตลาดถูกต้องด้วยสุจริตขณะ เงื่อนไขที่บังคับไว้ในข้อบัญญัตินี้ตามประเภทของตลาดแล้ว ก็ให้ออกหนังสืออนุญาตได้ เรียกเก็บค่าธรรมเนียมใบอนุญาต ตามอัตราท้ายข้อบังคับฉบับนี้

ข้อ 8 ในข้อบัญญัตินี้ ให้จัดตลาดเป็น 3 ประเภท ดังนี้

(1)ตลาดประเภทที่ 1 ได้แก่ ตลาดที่มีโครงสร้างอาหารและดำเนินกิจการเป็นการประจำหรือน้อยกว่า 1 ครั้ง และมีลักษณะตามที่กำหนดไว้ใน ข้อ 10 ข้อ 11 ข้อ 12 ข้อ 13 ข้อ 14 ข้อ 15 และข้อ 16

(2)ตลาดประเภทที่ 2 ได้แก่ ตลาดที่ไม่มีโครงสร้างอาหารและดำเนินกิจการเป็นการประจำหรือน้อยกว่า 1 ครั้ง และมีลักษณะตามที่กำหนดไว้ใน ข้อ 17 ข้อ 18 ข้อ 19 และข้อ 20

(3)ตลาดประเภทที่ 3 ได้แก่ ตลาดที่ไม่มีโครงสร้างอาคารและดำเนินการกิจการชั่วคราวหรือครั้งคราวตามวันที่กำหนด และมีลักษณะตามที่กำหนดไว้ในข้อ 21 ข้อ 22 ข้อ 23 และข้อ 24

ข้อ 9 ที่ตั้งของตลาด ต้องอยู่ห่างไม่น้อยกว่า 100 เมตร จากแหล่งที่น้ำรั้งเกียง และหรือแหล่งที่ก่อให้เกิดมลพิษ ของเสีย โรงเลี้ยงสัตว์ แหล่งโสโครก ที่กำจัดมูลฝอยอันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัย เว้นแต่จะมีวิธีการป้องกันซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขได้ให้ความเห็นชอบแล้ว

ตลาดประเภทที่ 1

ข้อ 10 ต้องมีเนื้อที่ตามความเหมาะสม โดยมีส่วนประกอบของสถานที่และปลูกสร้าง คืออาคารสิ่งปลูกสร้างสำหรับผู้ขายของ ที่ขนถ่ายสินค้า ส้วม และที่ถ่ายปัสสาวะที่รวบรวมมูลฝอยและที่จอดรถ

ข้อ 11 อาคารสิ่งปลูกสร้างสำหรับผู้ขายของ ต้องมีและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และสุขลักษณะดังต่อไปนี้

(1) ตัวอาคาร ต้องทำด้วยวัสดุถาวร มั่นคง แข็งแรง

(2) มีถนนรอบอาคารตลาด กว้างไม่น้อยกว่า 4 เมตร และมีทางเข้าออกบริเวณตลาดอย่างน้อยหนึ่งทางเข้า ที่กว้างไม่น้อยกว่า 4 เมตร สำหรับตลาดที่มีอยู่ก่อนที่ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสามนี้มีผลใช้บังคับปรับปรุงตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

(3) หลังคา ต้องสร้างด้วยวัสดุทนไฟ และแข็งแรงทนทาน ความสูง ของหลังคาต้องมีความเหมาะสมกับการระบายอากาศของตลาดนั้นๆ

(4) พื้น ต้องทำด้วยวัสดุถาวร แข็งแรง เรียบร้อย ทำความสะอาดง่าย และต้องไม่มีน้ำขังอยู่

(5) ฝาผนัง ต้องทำด้วยวัสดุถาวร แข็งแรง เรียบ ทำความสะอาดง่าย

(6) ประตู ต้องสามารถป้องกันสัตว์ต่างๆ เข้าไปพลุกพล่านในตลาดและต้องมีความกว้างไม่น้อย

2 เมตร

(7) ทางเดินภายในอาคารสำหรับผู้ซื้อ ต้องกว้างไม่น้อยกว่า 2 เมตร

(8) ต้องมีระบายอากาศภายในตลาดเพียงพอ ไม่ให้เกิดกลิ่นเหม็นเน่า

(9) ในอาคารตลาด โดยทั่วไปต้องมีความเข้มแข็งของแสงสว่าง ไม่น้อยกว่า 100 ลักซ์ และแผงขายสินค้า หรือเชิงจำหน่ายเนื้อสัตว์ต้องมีความเข้มของแสง ไม่น้อยกว่า 200 ลักซ์ ทั้งนี้ต้องไม่ใช่แสงหรือวัตถุอื่นที่ทำให้สีของสินค้าเปลี่ยนไปตามธรรมชาติ

(10) แผงขายสินค้าต้องเป็นแบบปิดทึบ ทำด้วยวัสดุถาวร เรียบ ทำความสะอาดง่าย มีความลาดเอียง มีพื้นแผงไม่น้อยกว่า 2 ตารางวา สูงจากพื้นไม่น้อยกว่า 70 เซนติเมตร มีที่นั่งสำหรับผู้ขายของไว้โดยเฉพาะอย่างเหมาะสม แยกต่างหากแผงและสะดวกต่อการเข้าออก

(11) น้ำใช้ในตลาด ต้องเป็นน้ำประปา และจัดให้มีเพียงพอสำหรับล้างสินค้าหรือล้างมือ โดยระบบท่อสำหรับแผงขายอาหารสด ต้องมีน้ำไม่น้อยกว่า หนึ่งก๊อกน้ำต่อ สองแผง และการวางท่อให้มีลักษณะที่ปลอดภัย ไม่เกิดการปนเปื้อนจากน้ำโสโครกไม่คิดหรือทับกับท่ออุจจาระ และต้องจัดให้มีที่เก็บสำรองน้ำให้เพียงพอ และสะดวกต่อการใช้

(12) ทางระบายน้ำ ต้องทำด้วยวัสดุถาวร เรียบ ภายในตลาดต้องเป็นทางระบายน้ำแบบเปิด ส่วนทางระบายน้ำรอบตลาดต้องเป็นรูปตัวยู มีตะแกรงปิด-เปิดทำความสะอาดง่าย และมีความลาดเอียงระบายน้ำได้สะดวก

(13) ให้มีบ่อคักมูลฝอย บ่อคักไขมัน และบ่อนำบำบัดน้ำเสีย โดยน้ำทิ้งต้องได้มาตรฐานน้ำทิ้ง ตามประกาศกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม

ข้อ 12 ที่ขนถ่ายสินค้า ต้องจัดให้มีบริเวณหนึ่งบริเวณใดโดยเฉพาะ และมีพื้นที่เพียงพอ สำหรับขนถ่ายสินค้าในแต่ละวัน และสะดวกต่อการขนถ่ายสินค้าและการรักษาความสะอาด

ข้อ 13 ส้วมและที่ถ่ายปัสสาวะ ต้องมีและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และ殊ลักษณะ ดังต่อไปนี้

(1) ต้องมีระบบการขับเคลื่อนอุจจาระ ปัสสาวะลงสู่ที่เก็บกัก ซึ่งจะต้องป้องกันสัตว์แมลงพาหะนำโรคได้ และไม่ปนเปื้อนแหล่งน้ำธรรมชาติ และน้ำใต้ดินทุกชั้นตอน

(2) สร้างด้วยวัสดุถาวร ทำความสะอาดง่าย ห้องส้วม มีเนื้อที่ภายในไม่น้อยกว่า 1 ตารางเมตรต่อ 1 ที่ และมีความกว้างไม่น้อยกว่า 1 เมตร

(3) ระยะคิงระหว่างพื้นที่ถึงส่วนต่ำสุดของคาน หรือเพดาน หรือสิ่งอื่นที่ติดกับคานหรือเพดาน ต้องไม่น้อยกว่า 2 เมตร และต้องมีช่องระบายอากาศไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 ของพื้นที่ห้องหรือมีพัดลมระบายอากาศ

(4) มีแสงสว่างไม่น้อยกว่า 100 ลักซ์

(5) พื้นที่ความลาดเอียงไม่น้อยกว่า 1:100 และมีจุดระบายน้ำทิ้งอยู่ในตำแหน่งต่ำสุดของพื้นที่ห้อง

(6) ต้องจัดให้มีกระดาษชำระ หรือน้ำสำหรับชำระให้เพียงพอทุกห้องรวมทั้งจัดให้มีการจัดทำความ

สะอาดทุกวัน

(7) กรณีเป็นโถส้วมชนิดคอห่าน ต้องสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า 20 เซนติเมตร

(8) มีท่อระบายอุจจาระลงสู่ถังเก็บกัก ซึ่งต้องมีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางไม่น้อยกว่า 10 เซนติเมตร มีความลาดเอียงไม่น้อยกว่า 1:10

(9) มีท่อระบายอากาศขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางไม่น้อยกว่า 2 เซนติเมตรครึ่ง สูงเหนือหลังคาส้วมหรือสูงจนกลิ่นเหม็นของก๊าซไม่รบกวนผู้อื่น

(10) ตั้งอยู่ในความเหมาะสม นอกตัวอาคารตลาด มีผนังกันเพื่อมิให้ประตูเปิดสู่ตลาดโดยตรงและประตูเป็นชนิดเปิดออก

ข้อ 14 จำนวนส้วมและที่ถ่ายปัสสาวะ ต้องจัดให้มีดังนี้

(1) ส้วมต้องมีไม่น้อยกว่า 6 ที่ต่อจำนวนแผงไม่เกิน 20 แผง โดยแยกเป็นส้วมชาย 2 ที่ ส้วมหญิง 2 ที่ และเพิ่มทั้งส้วมชายและส้วมหญิงอีก หนึ่งที่และสองที่ ตามลำดับ ต่อจำนวนแผงที่เพิ่มขึ้นทุกยี่สิบห้าแผง

(2) ที่ถ่ายปัสสาวะชาย ต้องจัดให้มีไม่น้อยกว่าจำนวนส้วมชายและอยู่ในบริเวณเดียวกัน

(3) อ่างล้างมือ ต้องจัดให้มีไม่น้อยกว่า หนึ่ง ที่ต่อส้วม สองที่ และที่ถ่ายปัสสาวะ สองที่

ข้อ 15 ที่รวบรวมมูลฝอย ต้องมีลักษณะเป็นสิ่งปลูกสร้างถาวร หรือเป็นที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่าเหมาะสมกับตลาดนั้นๆ ก็ได้ มีขนาดเพียงพอที่จะรองรับปริมาณมูลฝอยในแต่ละวัน มีการปกปิดสามารถ ป้องกันสัตว์เข้าไปคุ้ยเขี่ยได้ ตั้งอยู่นอกตัวอาคารตลาด และอยู่ในพื้นที่ที่รถเข้าออกได้สะดวก

ข้อ 16 ที่จอดรถ ต้องจัดให้มีที่จอดรถตามเหมาะสมที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ตลาดประเภทที่ 2

ข้อ 17 ต้องมีเนื้อที่ตามความเหมาะสม โดยจัดให้มีบริเวณที่จัดไว้สำหรับผู้ขายของ ส้วมและที่ถ่ายปัสสาวะ และที่รวบรวมมูลฝอย

ข้อ 18 บริเวณที่จัดไว้สำหรับผู้ขายของ ต้องมีและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และสัญลักษณ์ดังต่อไปนี้

(1)พื้นที่ทำด้วยวัสดุถาวร แข็งแรง เรียบ ทำความสะอาดง่ายและต้องไม่มีน้ำขังอยู่ได้

(2)จัดให้มีรั้วที่สามารถป้องกันสัตว์ต่างๆเข้าไปพุก่พ่วนในตลาดได้

(3)แผงขายสินค้า ต้องทำด้วยวัสดุถาวร ทำความสะอาดง่าย สูงจากพื้นไม่น้อยกว่า 60 เซนติเมตร ด้านล่างของแผงไม่ใช่เป็นที่เก็บ หรือสะสมสินค้าและของอื่นๆ และต้องมีทางเข้าแผงสำหรับผู้ขายของไม่น้อยกว่า 70 เซนติเมตร

(4)การจัดแผง ต้องมีทางเดินสำหรับผู้ซื้อกว้างไม่น้อยกว่า 2 เมตร

(5)น้ำใช้ในตลาด ต้องเป็นน้ำประปา หรือน้ำที่สะอาดและจัดให้มีเพียงพอ

(6)ต้องมีทางระบายน้ำรอบตลาดแบบเปิด ทำด้วยวัสดุถาวร เรียบ มีความลาดเอียงระบายน้ำสะดวก และมีบ่อดักมูลฝอย บ่อดักไขมัน ก่อนระบายน้ำออกนอกตลาด

ข้อ 19 ส้วมและที่ถ่ายปัสสาวะ ต้องมีและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และสัญลักษณ์เช่นเดียวกับข้อ 13 (1)-(9) และข้อ 14 (1)-(3) และตั้งอยู่ในที่เหมาะสมนอกบริเวณแผงขายสินค้า

ข้อ 20 ที่รวบรวมมูลฝอย มีลักษณะเป็นที่พักมูลฝอยที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่าเหมาะสมกับตลาดนั้นๆ มีขนาดเพียงพอที่จะรองรับมูลฝอยในแต่ละวัน มีการปกปิดสามารถป้องกันสัตว์เข้าไปคุ้ยเขี่ยได้ ตั้งอยู่นอกบริเวณแผงขายของ และพื้นที่ที่รถเข็นออกได้สะดวก

ตลาดประเภทที่ 3

ข้อ 21 ต้องมีเนื้อที่ตามความเหมาะสม โดยจัดให้มีบริเวณที่จัดไว้สำหรับผู้ขายของ ส้วม และที่ถ่ายปัสสาวะ และที่รวบรวมมูลฝอย

ข้อ 22 บริเวณที่จัดไว้สำหรับผู้ขายของ ต้องมีและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และสัญลักษณ์ตามที่กำหนดดังต่อไปนี้

(1)แผงขายสินค้าสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า 60 เซนติเมตร

(2)ทางเดินระหว่างแผงสำหรับผู้ซื้อ ต้องกว้างไม่น้อยกว่า 2 เมตร

(3)น้ำใช้ในตลาด ต้องเป็นน้ำประปา หรือน้ำที่สะอาดจัดให้มีปริมาณที่เพียงพอ

(4)จัดให้มีตะแกรงดักมูลฝอยบริเวณที่ระบายน้ำ ก่อนปล่อยทิ้งลงสู่ท่อระบายน้ำ

ข้อ 23 ต้องจัดให้มีส้วมและที่ถ่ายปัสสาวะให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และสัญลักษณ์ เช่นเดียวกับข้อ 19 เว้นแต่จะจัดให้มีส้วมเคลื่อนที่ตามจำนวนในข้อ 14 หรือส้วมสาธารณะหรือส้วมของหน่วยราชการที่ได้รับอนุญาตให้ใช้อยู่ในใกล้เคียงห่างไม่เกิน 100 เมตรตามจำนวนในข้อ 14

ข้อ 24 ที่รวบรวมมูลฝอย มีลักษณะเป็นที่พักมูลฝอยที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่าเหมาะสมกับตลาดนั้นๆ มีขนาดเพียงพอที่จะรองรับขยะมูลฝอยในแต่ละวัน มีการปกปิดสามารถป้องกันสัตว์เข้าไปคุ้ยเขี่ยได้ ตั้งอยู่นอกบริเวณแผงขายของ และอยู่ในพื้นที่ที่รถเข็นออกได้สะดวก

อัตราค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตการจัดตั้งตลาด

รายการ	ฉบับละ(บาท/ปี)
ใบอนุญาตจัดตั้งตลาด	
-ตลาดประเภทที่ 1	2,000
-ตลาดประเภทที่ 2	1,500
-ตลาดประเภทที่ 3	1,000

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสาม
เรื่อง สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร

พ.ศ. 2550

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติว่าด้วยสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหารในเขต
องค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสาม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ประกอบกับมาตรา 71 แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและ องค์การ
บริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่5) พ.ศ.2546 ด้วยมาตรา 40 มาตรา 48 มาตรา 50
มาตรา 54 มาตรา 55 มาตรา 58 มาตรา 63 และมาตรา 65 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535
องค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสาม โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาองค์การบริหารส่วนตำบล นาพันสาม
และโดยได้รับอนุมัติจากนายอำเภอเมืองเพชรบุรี จึงออกข้อบัญญัติขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสาม
ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสาม เรื่องสถานที่จำหน่าย
อาหารและสถานที่สะสมอาหาร พ.ศ. 2550 ”

ข้อ 2. ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ ที่ทำการองค์การบริหาร
ส่วนตำบลนาพันสาม แล้วแต่วัน

ข้อ 3. นับแต่วันที่ข้อบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นต้นไป บรรดาข้อบัญญัติ กฎ ข้อระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง
อื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้ ซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ 4. ในข้อบัญญัตินี้

“อาหาร” หมายความว่า ของกิน หรือเครื่องสำอางนชีวิตได้แก่

(1) วัตถุทุกชนิดที่คนกิน ดื่ม แต่ไม่รวมถึงยา วัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท หรือยาเสพติดให้
โทษตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นแล้วแต่กรณี

(2) วัตถุที่มุ่งหมายสำหรับใช้หรือใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตอาหารรวมถึงวัตถุเจือปนอาหาร
สี และเครื่องปรุงแต่งกลิ่นรส

“สถานที่จำหน่ายอาหาร” หมายความว่า อาคาร สถานที่ หรือบริเวณใดๆ ที่มีโต๊ะที่ หรือที่สาธารณะ
ที่จัดไว้เพื่อประกอบอาหาร หรือปรุงอาหารจนสำเร็จ และจำหน่ายให้ผู้ซื้อสามารถบริโภคได้ทันที ทั้งนี้ไม่ว่า
จะเป็นการจัดจำหน่ายโดยจัดให้มีบริเวณไว้สำหรับการบริโภค ณ ที่นั้น หรือนำไปบริโภคที่อื่นก็ตาม

“สถานที่สะสมอาหาร” หมายความว่า อาคาร สถานที่ หรือบริเวณใดๆ ที่มีโต๊ะที่หรือทางสาธารณะ
ที่จัดไว้สำหรับเก็บอาหารอันมีสภาพเป็นของสดหรือของแห้ง หรืออาหารในรูปลักษณะอื่นใด ซึ่งผู้ซื้อต้อง
นำไป ทำ ประกอบ หรือปรุงเพื่อบริโภคในภายหลัง

“ ที่หรือทางสาธารณะ ” หมายความว่า สถานที่ หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“ อาคาร ” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงานหรือสิ่งก่อสร้างขึ้นอย่างอื่นซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

“ ตลาด ” หมายความว่า สถานที่ซึ่งปกติจัดไว้ให้ผู้ค้าใช้เป็นที่ชุมนุม เพื่อจำหน่ายสินค้าประเภทสัตว์เนื้อสัตว์ ผัก ผลไม้ หรืออาหารอันมีสภาพเป็นของสด ประกอบ หรือปรุงแล้ว หรือของเสียบ้าง ทั้งนี้ไม่ว่าจะมีการจำหน่ายสินค้าประเภทอื่นด้วยหรือไม่ก็ตาม และหมายความรวมถึงบริเวณซึ่งจัดไว้สำหรับให้ผู้ค้าใช้เป็นที่ชุมนุม เพื่อจำหน่ายสินค้าประเภทดังกล่าวเป็นประจำ หรือเป็นครั้งคราวหรือตามวันที่กำหนด

“ เจ้าพนักงานท้องถิ่น ” หมายความว่า นายกองค้การบริหารส่วนตำบลนาพันสาม

“ เจ้าพนักงานสาธารณสุข ” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ที่ได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ให้ปฏิบัติกรตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 หรือผู้ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่

ข้อ 5. ผู้ใดจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหาร หรือสถานที่สะสมอาหารในอาคารหรือพื้นที่ใดซึ่งมีพื้นที่เกิน 200 ตารางเมตร ต้องขอใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นหากสถานที่ดังกล่าวมีพื้นที่ไม่เกิน 200 ตารางเมตรต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น เพื่อขอรับหนังสือรับรองการแจ้ง

ข้อ 6. ความในข้อ 5 ไม่ใช่บังคับแก่การประกอบอาหารดังนี้

- (1) การประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ
- (2) การขายของในตลาด
- (3) การจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ

ข้อ 7. ผู้จัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร ต้องจัดสถานที่ให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะและเงื่อนไขตามลักษณะของกิจการดังต่อไปนี้

ก.สถานที่สะสมอาหาร

- (1) ไม่ตั้งอยู่ในบริเวณที่น่าจะเป็นอันตรายต่อสุขภาพ
- (2) พื้นที่ทำด้วยวัสดุถาวร ทำความสะอาดง่าย
- (3) จัดให้มีระบบการระบายน้ำอย่างเพียงพอ และถูกต้องด้วยสุขลักษณะตามเกณฑ์มาตรฐานที่องค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสามกำหนด

(4) จัดให้มีแสงสว่างและทางระบายอากาศเพียงพอและถูกต้องด้วยลักษณะตามเกณฑ์มาตรฐานที่องค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสามกำหนด

(5) จัดให้มีส้วมจำนวนเพียงพอ และถูกต้องด้วยสุขลักษณะตามเกณฑ์มาตรฐานที่องค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสามกำหนด

(6) จัดให้มีที่รองรับมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลที่ถูกต้องด้วยสุขลักษณะและเพียงพอ

(7) ปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวกับสุขลักษณะตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขและคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งระเบียบข้อบังคับ และคำสั่งขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสาม

ข.สถานที่จำหน่ายอาหาร

- (1) จัดสถานที่ตามที่กำหนดไว้ในข้อ ก (1) - (6)
  - (2) จัดให้มีโต๊ะเก้าอี้ หรือที่นั่งอย่างอื่นซึ่งมีสภาพแข็งแรง สะอาดและเป็นระเบียบเรียบร้อยอยู่เสมอ
  - (3) ผงังและบริเวณที่ปรุงอาหารต้องมีพื้นที่ผิวที่ทำความสะอาดง่าย
  - (4) จัดให้มีภาชนะและอุปกรณ์เครื่องใช้ในการทำ ประกอบ ปรุงร ึ่งเก็บ และการบริโภคอาหารไว้เพียงพอ ปลอดภัยและถูกต้องด้วยสุขลักษณะตามเกณฑ์มาตรฐานที่องค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสามกำหนด
  - (5) จัดให้มีบริเวณและที่สำหรับทำความสะอาดภาชนะ ตลอดจนอุปกรณ์เครื่องใช้ต่างๆ ให้เพียงพอและถูกต้องด้วยสุขลักษณะ เพื่อใช้ในการนั้นโดยเฉพาะ
  - (6) จัดให้มีที่สำหรับล้างมือพร้อมอุปกรณ์จำนวนเพียงพอ
  - (7) จัดให้มีการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ รวมทั้งป้องกันไม่ให้เกิดเหตุรำคาญ เนื่องจากการจำหน่าย ทำ ประกอบ ปรุงร ึ่งและเก็บอาหาร
  - (8) จัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข และคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น
  - (9) ปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวกับสุขลักษณะ ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขและคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสาม
- ข้อ 8. อาคารที่ใช้เป็นสถานที่ประกอบการต้องมีหลักฐานแสดงว่า สามารถใช้ประกอบการนั้นได้โดยถูกต้องตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร
- ข้อ 9. เจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจผ่อนผันให้ผู้ขอรับใบอนุญาต ผู้ขอรับหนังสือรับรองการแจ้งงดเว้นการปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อ 7 และข้อ 8 เพียงเท่าที่เห็นสมควร หรือจะเปลี่ยนแปลงอย่างไร เพื่อให้เหมาะสมแก่กิจการซึ่งให้ควบคุมนั้น ทั้งนี้การผ่อนผันนั้นต้องไม่เป็นเหตุกระทบกระเทือนถึงสุขภาพอนามัยของประชาชน
- ข้อ 10. ผู้ได้รับใบอนุญาต หรือผู้ได้รับหนังสือรับรองการแจ้งต้องดูแลรักษาสถานที่จำหน่ายอาหาร และสถานที่สะสมอาหาร ให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะ ดังต่อไปนี้
- (1) รักษาสถานที่ให้สะอาดอยู่เสมอ รวมทั้งจัดให้มีการป้องกันและกำจัดสัตว์นำโรค
  - (2) ต้องมีการดูแลรักษาความสะอาดที่รองรับขยะมูลฝอย และสิ่งปฏิกูลไม่ให้เป็นที่เพาะพันธุ์แมลงและสัตว์นำโรคได้ และต้องมีการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลที่ถูกต้องด้วยสุขลักษณะ
  - (3) รักษาส่วนให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะอยู่เสมอ
  - (4) จัดสิ่งของ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ให้เป็นระเบียบเรียบร้อย และรักษาให้สะอาดอยู่เสมอ
  - (5) ปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวกับสุขลักษณะตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขและคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสาม

ข้อ 11. ผู้ได้รับใบอนุญาต หรือผู้ได้รับหนังสือรับรองการแจ้งจัดสถานที่จำหน่ายอาหารต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขลักษณะของอาหาร กรรมวิธีการจำหน่าย ทำ ประกอบ ประจุ เก็บรักษาอาหาร ตลอดจนสุขลักษณะของภาชนะอุปกรณ์ น้ำใช้ และของอื่นๆ รวมทั้งสุขลักษณะส่วนบุคคลของผู้จำหน่ายอาหาร ผู้ปรุงอาหาร และผู้ให้บริการดังต่อไปนี้

- (1) ~~วาง เก็บอาหารก่อนปรุงในที่สะอาดถูกสุขลักษณะ รวมทั้งจัดให้มีการป้องกันสัตว์นำโรคในสถานที่นั้น~~
- (2) ใช้เครื่องปกปิดอาหาร รวมทั้งภาชนะและอุปกรณ์เครื่องใช้ต่างๆ ที่ใช้ในการทำ ประกอบ ประจุ เก็บอาหาร เพื่อป้องกันฝุ่นละออง และสิ่งที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ตลอดจนรักษาเครื่องปกปิดนั้นให้สะอาดและใช้การได้ดีอยู่เสมอ
- (3) น้ำแข็งสำหรับใช้บริโภค ต้องจัดเก็บไว้ในภาชนะที่ถูกสุขลักษณะ สามารถป้องกันสิ่งปนเปื้อนได้และห้ามนำอาหารหรือสิ่งของอื่นใดแช่หรือเก็บรวมไว้ด้วยกัน
- (4) การทาบ บดน้ำแข็ง ต้องปฏิบัติให้ถูกสุขลักษณะ และสะอาดอยู่เสมอ รวมทั้งป้องกันมิให้มีเสียงดังเป็นเหตุรำคาญแก่ผู้อื่น
- (5) ในกรณีที่มีผ้าเช็ดหน้าให้บริการ ต้องทำให้สะอาดและผ่านความร้อนฆ่าเชื้อโรคหรือกรรมวิธีอื่นใดให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะ
- (6) จัดให้มีน้ำสะอาดไว้เพียงพอ
- (7) ใช้ภาชนะหรือวัตถุที่สะอาด ปลอดภัยสำหรับปรุง ใส่หรือห่ออาหาร หรือน้ำแข็ง โดยรักษาให้สะอาดอยู่เสมอ

(8) ผู้จำหน่ายอาหาร ผู้ปรุงอาหารและผู้ให้บริการ ต้องแต่งกายให้สะอาดและปฏิบัติตนให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะส่วนบุคคล

(9) ปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวกับสุขลักษณะตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข และคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสาม

ข้อ 12. ผู้ได้รับใบอนุญาต หรือผู้ได้รับหนังสือรับรองการแจ้งต้องไม่เป็นโรคติดต่อและไม่จ้างหรือ ใช้นุคคลที่ป่วยหรือมีควรเชื่อว่าเป็นโรคติดต่อ จำหน่าย ทำ ประกอบ ประจุ เก็บอาหาร

ข้อ 13. ผู้ใดประสงค์จะจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหาร หรือสถานที่สะสมอาหาร ซึ่งมีพื้นที่เกิน 200 ตารางเมตร ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น พร้อมกับหลักฐานต่างๆตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสามกำหนด ดังนี้

- (1) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน / ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจของผู้รับใบอนุญาต
- (2) สำเนาทะเบียนบ้าน
- (3) ใบรับรองแพทย์
- (4) ใบเสร็จรับเงินค่าธรรมเนียม เก็บขนมูลฝอย
- (5) รูปถ่ายของผู้ได้รับใบอนุญาตและผู้ช่วยจำหน่าย ขนาด 1x1 นิ้ว จำนวน 3 รูป

ในกรณีที่ดินที่ตามวรรคหนึ่งมีพื้นที่ไม่เกิน 200 ตารางเมตร ให้แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามแบบที่กำหนดพร้อมหลักฐานต่างๆ ที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่งก่อนจัดตั้ง เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้รับแจ้ง ให้ออกใบรับแจ้งการจัดตั้งสถานที่แก่ผู้แจ้ง เพื่อใช้เป็นหลักฐานในการประกอบกิจการตามที่แจ้งเป็นการชั่วคราวในระหว่างที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นยังมีได้ออกหนังสือรับรองการแจ้งให้ตามที่ขอ

ข้อ 14. เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขอรับใบอนุญาต หรือหนังสือรับรองการแจ้งแล้วปรากฏว่าถูกต้องตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดไว้ให้ออกใบอนุญาตตามแบบกำหนด หรือออกหนังสือรับรองการแจ้งตามแบบที่กำหนดแล้วแต่กรณี

ผู้ได้รับใบอนุญาต หรือผู้แจ้งต้องชำระค่าธรรมเนียมตามอัตราท้ายข้อบัญญัตินี้ ภายในกำหนด สิบห้าวันนับแต่วันที่ผู้ได้รับใบอนุญาต ผู้แจ้ง ผู้แทน หรือผู้รับมอบอำนาจจากผู้ได้รับใบอนุญาตหรือผู้แจ้ง แล้วแต่กรณี ได้รับหนังสือแจ้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากมิได้ชำระค่าธรรมเนียมภายในระยะเวลาที่กำหนด จะต้องเสียค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาต หรือผู้แจ้งจะได้บอกเลิกการดำเนินกิจการนั้นก่อนถึงกำหนดการที่จะชำระค่าธรรมเนียมดังกล่าว

การแจ้งตามวรรคสอง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้ได้รับใบอนุญาตผู้แจ้ง ผู้แทนหรือผู้รับมอบอำนาจจากผู้ได้รับใบอนุญาตหรือผู้แจ้งแล้วแต่กรณีทราบ ในกรณีไม่พบตัวเองหรือ ไม่ยอมรับหนังสือ ให้ส่งหนังสือการแจ้ง หรือคำสั่งโดยทางไปรษณีย์ตอบรับหรือปิดหนังสือนั้นไว้ในที่เปิดเผย เห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนา หรือสำนักงานของผู้ต้องรับหนังสือ และให้ถือว่าผู้นั้นได้ทราบหนังสือดังกล่าว แล้วตั้งแต่วันที่หนังสือไปถึงหรือวันปิดหนังสือแล้วแต่กรณี

ข้อ 15. เมื่อผู้ได้รับใบอนุญาต ประสงค์ขอต่ออายุใบอนุญาตให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามแบบที่กำหนด พร้อมชำระค่าธรรมเนียมก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ

ข้อ 16. ใบอนุญาตให้มีอายุหนึ่งปี นับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

ข้อ 17. เมื่อผู้ได้รับใบอนุญาต ไม่ประสงค์จะประกอบการต่อไปให้ยื่นคำร้องบอกยกเลิกการดำเนิน กิจการต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบที่กำหนด

ข้อ 18. ผู้ได้รับหนังสือรับรองการแจ้งต้องเสียค่าธรรมเนียมเป็นประจำทุกปีตลอดระยะเวลาที่ดำเนิน กิจการนั้น โดยยื่นคำขอชำระค่าธรรมเนียมพร้อมหลักฐานต่างๆ ตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสาม กำหนดและให้ชำระค่าธรรมเนียมก่อนครบรอบในแต่ละปี เว้นแต่ผู้แจ้งจะได้บอกเลิกการดำเนินกิจการนั้นก่อน ถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป

ข้อ 19. หากผู้ได้รับใบอนุญาต หรือผู้ได้รับหนังสือรับรองการแจ้งประสงค์จะแก้ไขรายการในใบ อนุญาต หรือหนังสือรับรองการแจ้ง ให้ยื่นคำร้องขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบที่กำหนด

ข้อ 20. หากปรากฏว่าใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งสูญหายถูกทำลายหรือชำรุดในสาระสำคัญ ผู้ได้รับใบอนุญาตหรือผู้ได้รับหนังสือรับรองการแจ้ง จะต้องยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นเพื่อขอรับใบแทน ใบอนุญาต หรือใบแทนหนังสือรับรองการแจ้งใหม่ภายใน สิบห้าวัน ที่ได้รับทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญแล้วแต่กรณี พร้อมหลักฐานดังต่อไปนี้

- (1) เอกสารการแจ้งความต่อสถานีตำรวจ กรณีการสูญหายหรือถูกทำลาย
- (2) ใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งเคม กรณีชำรุดในสาระสำคัญ
- (3) รูปถ่าย ขนาด 1x1 นิ้ว จำนวน 3 รูป

ข้อ 21. การออกใบแทนใบอนุญาตหรือออกหนังสือรับรองการแจ้งฉบับใหม่ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นดำเนินการตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข ดังนี้

(1) การออกใบแทนใบอนุญาตให้ใช้ตามแบบที่กำหนดโดยประทับตราสีแดง คำว่า “ ใบแทน ” กำกับไว้ด้วยและให้มี วัน เดือน ปี ที่ออกใบแทนพร้อมทั้งลงลายมือชื่อ เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นในใบแทนและต้นขั้วใบแทน

(2) บันทึกด้านหลังต้นขั้วใบอนุญาต ระบุสาเหตุการสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดในสาระสำคัญของใบอนุญาตเดิมแล้วแต่กรณีและลงเล่มที่ เลขที่ ปี พ.ศ. ของใบแทน ใบอนุญาตหรือใบรับรองการแจ้ง

ข้อ 22. ผู้ประกอบการรายใด ไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนข้อบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ข้อ 23. บรรดาใบอนุญาตสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหารที่ได้ออกก่อนวันใช้ ข้อบัญญัตินี้ให้คงใช้ต่อไปจนสิ้นใบอนุญาตนั้น

ข้อ 24. ให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสามมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบข้อบังคับ ประกาศคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ 17 เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2550

(ลงชื่อ).....

(นายศักดิ์ชาย โชติมิตร)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสาม

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมต่อท้ายข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสาม
เรื่อง สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร พ.ศ. 2550

ลำดับ	รายการ	อัตราค่าธรรมเนียม (บาท)
	<u>อัตราค่าธรรมเนียมในการออกหนังสือรับรองการแจ้งการจัดตั้ง</u> <u>สถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหารในอาคารหรือพื้นที่</u> <u>ใดซึ่งมีพื้นที่ไม่เกิน สองร้อย ตารางเมตร และมีใช้เป็นการขายของ</u> <u>ในตลาด</u>	
1.	พื้นที่ประกอบการไม่เกิน 10 ตารางเมตร	150
2.	พื้นที่ประกอบการเกิน 10 ตารางเมตร แต่ไม่เกิน 50 ตารางเมตร	300
3.	พื้นที่ประกอบการเกิน 50 ตารางเมตร แต่ไม่เกิน 100 ตารางเมตร	500
4.	พื้นที่ประกอบการไม่เกิน 100 ตารางเมตร แต่ไม่เกิน 200 ตารางเมตร	800
	<u>อัตราค่าธรรมเนียมในการออกใบอนุญาตการจัดตั้งสถานที่จำหน่าย</u> <u>อาหารหรือสถานที่สะสมอาหาร ในอาคารหรือพื้นที่ใดซึ่งมีพื้นที่</u> <u>เกิน สองร้อย ตารางเมตร และมีใช้เป็นการขายของในตลาด</u>	
1.	พื้นที่ประกอบการเกิน 200 ตารางเมตร แต่ไม่เกิน 800 ตารางเมตร	2,000
2.	พื้นที่ประกอบการเกิน 800 ตารางเมตร ขึ้นไป	3,000

หมวด ๓
การขออนุญาตและการออกใบอนุญาต

ข้อ ๑๑ ห้ามมิให้ผู้ใดจำหน่ายสินค้าในที่ หรือทางสาธารณะไม่ว่าจะเป็นการจำหน่ายโดยลักษณะ
วิธีการจัดวางสินค้าในที่หนึ่งที่ได้เป็นปกติหรือเร่ขาย เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๒ ผู้ขอรับใบอนุญาตและผู้ช่วยจำหน่ายสินค้าในที่ หรือทางสาธารณะ ต้องอยู่ภายใต้
เงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ต้องไม่เป็นโรคติดต่อหรือพาหะของโรคติดต่อที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๐

(๒) เงื่อนไขอื่นตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสามกำหนด

ข้อ ๑๓ ถ้าปรากฏว่าผู้จำหน่ายสินค้าในที่ หรือทางสาธารณะผู้ใดเป็นโรคติดต่อหรือเป็นพาหะ
ของโรคติดต่อที่ระบุไว้ใน ข้อ ๑๐ ซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่าถ้าอนุญาตให้จำหน่ายสินค้าในที่หรือ
ทางสาธารณะต่อไปจะก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชนคน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น
มีอำนาจสั่งให้เพิกถอนใบอนุญาตของผู้นั้นเสีย

ข้อ ๑๔ ผู้ใดได้รับใบอนุญาตให้จำหน่ายสินค้า ต้องจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ
ตามเวลาที่องค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสามกำหนด

ข้อ ๑๕ ผู้ใดประสงค์จะจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะหรือเร่ขายสินค้าในที่หรือ
ทางสาธารณะ จะต้องดำเนินการตามเงื่อนไขพร้อมทั้งยื่นคำขอรับใบอนุญาตและหลักฐานตามที่องค์การบริหาร
ส่วนตำบลนาพันสามกำหนด ดังต่อไปนี้

(๑) ใบคำขอรับอนุญาตตามที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้

(๒) สำเนาบัตรประชาชน / สำเนาบัตรราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ

(๓) สำเนาทะเบียนบ้าน

ข้อ ๑๖ เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ได้ตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขออนุญาต
แล้วปรากฏว่า ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดไว้ ให้ออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่ง
ไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขออนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับคำขอ

ถ้าปรากฏว่าคำขอตกลงว่าไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวมความ
ไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ทั้งหมด แจ้งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขให้ถูกต้องและสมบูรณ์ในคราวเดียวกัน และในกรณี
จำเป็นที่ต้องส่งคืนคำขออนุญาตให้ส่งคืนคำขอพร้อมทั้งแจ้งความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์ ให้ทราบ
ภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่รับคำขอ

ในกรณีที่มิเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาต หรือยังไม่อาจมีคำสั่ง
ไม่อนุญาตได้ภายในกำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน
แต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนด ตามวรรคหนึ่ง
หรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้นแล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๗ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องชำระค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น
ในวันที่มารับใบอนุญาต ตามอัตราท้ายข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๑๘ ในขณะที่ทำการจำหน่ายสินค้าหรือเร่ขายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ ผู้ได้รับใบอนุญาต
ต้องจำหน่ายสินค้าหรือเร่ขายสินค้าตามประเภทสินค้า และลักษณะการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ
ตามที่ได้รับอนุญาต

ผู้ได้รับใบอนุญาตและผู้ช่วยจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะต้องแสดงใบอนุญาตไว้ โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่จำหน่ายสินค้า

ข้อ ๑๙ ใบอนุญาตฉบับหนึ่งให้ใช้ได้เฉพาะผู้ได้รับใบอนุญาตกับผู้ช่วยจำหน่ายในที่หรือทางสาธารณะระบุไว้ในใบอนุญาตไม่เกินหนึ่งคน และห้ามไม่ให้โอนใบอนุญาต

ข้อ ๒๐ เมื่อผู้ได้รับใบอนุญาตประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาตให้จำหน่ายสินค้าหรือเร่ขายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ ให้ยื่นคำขอตามแบบและเงื่อนไขพร้อมด้วยหลักฐานที่องค์การบริหารส่วนตำบลกำหนด ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายในสามสิบวันก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อยื่นคำขอพร้อมกับเสียค่าธรรมเนียมแล้ว ให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่อใบอนุญาต การพิจารณาต่อใบอนุญาตให้ปฏิบัติ ตามข้อ ๑๖ ถ้ามิได้ชำระค่าธรรมเนียมภายในระยะเวลาที่กำหนดตามวรรคแรกจะต้องชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีก ร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตได้บอกเลิกกิจการนั้นก่อนถึง กำหนดเวลาชำระค่าธรรมเนียม

ถ้าผู้จำหน่ายสินค้าหรือเร่ขายสินค้าค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่าสองครั้งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดดำเนินกิจการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียมและค่าปรับจนครบจำนวน

ข้อ ๒๑ ใบอนุญาตให้มีอายุหนึ่งปี นับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

ข้อ ๒๒ เมื่อผู้ได้รับใบอนุญาตไม่ประสงค์จะประกอบกิจการต่อไป ให้ยื่นคำขอบอกเลิกกิจการ ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ก่อนถึงกำหนดเสียค่าธรรมเนียมตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนี้

ข้อ ๒๓ ผู้ได้รับใบอนุญาตประสงค์จะเปลี่ยนแปลงชนิดหรือประเภทสินค้าหรือลักษณะวิธีการ จำหน่ายหรือสถานที่จัดวางให้แตกต่างไปจากที่ระบุในใบอนุญาตหรือรายการอื่นใดให้ยื่นคำร้องพร้อมใบอนุญาต ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นและจะทำการเปลี่ยนแปลงได้เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้จัดแจ้งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ไว้ในใบอนุญาตแล้ว

ข้อ ๒๔ หากปรากฏว่าใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดในสาระสำคัญ ผู้ได้รับใบอนุญาต จะต้องยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น เพื่อขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้ทราบถึง การสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดในสาระสำคัญ แล้วแต่กรณีพร้อมหลักฐานดังต่อไปนี้

- (๑) เอกสารแจ้งความต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ กรณีการสูญหายหรือถูกทำลาย
- (๒) ใบอนุญาตเดิมกรณีชำรุดในสาระสำคัญ
- (๓) สำเนาบัตรประชาชนผู้ประสงค์ขอรับใบแทนใบอนุญาต
- (๔) สำเนาทะเบียนบ้านผู้ประสงค์ขอรับใบแทนใบอนุญาต

ข้อ ๒๕ การออกใบแทนใบอนุญาตให้แจ้งเจ้าพนักงานท้องถิ่นดำเนินการตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ใบแทนใบอนุญาตให้ประทับตราสีแดง คำว่า "ใบแทน" กำกับไว้ด้วยและให้มี วัน เดือน ปี ที่ออกใบแทน พร้อมทั้งลงลายมือชื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงาน ท้องถิ่นในใบแทนและต้นขั้วใบแทน

(๒) บันทึกด้านหลังต้นขั้วใบอนุญาตเดิมระบุสาเหตุการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด ใน สาระสำคัญของใบอนุญาตเดิมแล้วแต่กรณี และเล่มที่ เลขที่ ปี พ.ศ. ของใบแทนใบอนุญาต

ข้อ ๒๖ เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และข้อบัญญัติ องค์การบริหารส่วนตำบลนี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น และเจ้าพนักงานสาธารณสุขมีอำนาจดังนี้

(๑) มีหนังสือเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริงหรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือให้ส่งเอกสารหลักฐานใด เพื่อตรวจสอบหรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(๒) เข้าไปในอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการเพื่อตรวจสอบหรือควบคุมให้เป็นไปตามข้อบัญญัติต้องค์การบริหารส่วนตำบลนี้ หรือตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในการนี้ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริงหรือเรียกหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่นั้น

(๓) แนะนำให้ผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติให้ถูกต้องตามเงื่อนไขใบอนุญาตตามข้อบัญญัติต้องค์การบริหารส่วนตำบลนี้ หรือตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

(๔) ยึดหรืออายัด สิ่งของใด ๆ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชนเพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีหรือนำไปทำลายในกรณีจำเป็น

(๕) เก็บหรือนำสินค้าใด ๆ ที่สงสัยว่าจะไม่ถูกสุขลักษณะหรือก่อให้เกิดเหตุรำคาญจากอาคารหรือสถานที่ใด ๆ เป็นปริมาณตามสมควรเป็นตัวอย่างในการตรวจสอบความจำเป็นได้โดยไม่ต้องใช้เวลา

ข้อ ๒๗ หากผู้จำหน่ายสินค้าหรือเรขายสินค้าปฏิบัติไม่ถูกต้องพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวง หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัติต้องค์การบริหารส่วนตำบลนี้หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการดำเนินการนั้นให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นแก้ไข หรือปรับปรุงให้ถูกต้องได้และถ้าผู้นั้นไม่แก้ไขหรือถ้าการจำหน่ายสินค้าหรือรขายสินค้าจะก่อให้เกิดหรือมีเหตุอันสมควรสงสัยว่าจะเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งให้ ผู้นั้นหยุดกิจการไว้ทันทีเป็นการชั่วคราวจนกว่าผู้ได้รับอนุญาตจะดำเนินการแก้ไขปรับปรุงให้ถูกต้อง ทั้งนี้ต้องได้รับความเห็นชอบจากเจ้าพนักงานสาธารณสุขว่าปราศจากอันตรายอย่างร้ายแรง

คำสั่งดังกล่าวให้กำหนดระยะเวลาที่ต้องปฏิบัติตามคำสั่งไว้ไม่น้อยกว่าเจ็ดวันเว้นแต่เป็นคำสั่งให้หยุดดำเนินการทันที

ข้อ ๒๘ ในกรณีเจ้าพนักงานสาธารณสุข ตรวจพบเหตุที่ไม่ถูกต้องหรือมีการกระทำใด ๆ ผ่าฝืนพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัติต้องค์การบริหารส่วนตำบลนี้ในอันที่จะมีผลกระทบต่อสถานะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนหรือจะเป็นอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชนเป็นส่วนรวม ซึ่งสมควรจะดำเนินการแก้ไขโดยเร่งด่วน ให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขมีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้กระทำการไม่ถูกต้องหรือฝ่าฝืนดังกล่าวแก้ไข หรือระงับเหตุรำคาญนั้นหรือดำเนินการใด ๆ เพื่อแก้ไขหรือระงับเหตุนั้นได้ตามสมควร แล้วให้แจ้งเจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบ

ข้อ ๒๙ ถ้าผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติ หรือปฏิบัติไม่ถูกต้อง ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัติต้องค์การบริหารส่วนตำบลนี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับอนุญาตนั้น เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ ๓๐ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

(๑) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก

(๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข

พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัติต้องค์การบริหารส่วนตำบลนี้

(๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาต และการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้น ก่อให้เกิดอันตรายร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชนหรือมีผลกระทบต่อสถานะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อ ๓๑ คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ผู้จำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะหยุดจำหน่ายสินค้าตาม ข้อ ๒๐ วรรคสอง ข้อ ๒๗ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามข้อ ๒๙ และคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามข้อ ๑๓ ข้อ ๓๐ ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้จำหน่ายสินค้า หรือผู้รับใบอนุญาตทราบ แต่กรณีไม่พบตัวหรือไม่ยอมรับหนังสือดังกล่าวให้ส่งหนังสือทางไปรษณีย์ตอบรับ หรือให้ปิดหนังสือไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักงานทำการของผู้ต้องรับหนังสือและให้ถือว่าผู้นั้นได้รับทราบหนังสือตั้งแต่วันที่หนังสือฉบับนั้นไปถึง หรือวันปิดหนังสือแล้วแต่กรณี

ข้อ ๓๒ ผู้ถูกเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้ จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปี นับตั้งแต่วันที่สั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ ๓๓ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น มีคำสั่งให้หยุดจำหน่ายสินค้าตามข้อ ๒๐ วรรคสอง ข้อ ๒๗ หรือมีคำสั่งไม่ออกใบอนุญาตตามข้อ ๑๖ หรือคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามข้อ ๑๓ ข้อ ๓๐ หรือเมื่อเจ้าพนักงานสาธารณสุขมีคำสั่งตามข้อ ๒๘ ถ้าผู้ที่ได้รับคำสั่งไม่พอใจคำสั่งดังกล่าวผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีกระทรวงสาธารณสุขภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ไม่เป็นเหตุทุเลาการบังคับตามคำสั่ง เว้นแต่รัฐมนตรีจะเห็นสมควรให้มีการทุเลาการบังคับตามคำสั่งนั้นไว้ชั่วคราวคำสั่งของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

หมวด ๔
บทกำหนดโทษ

- ข้อ ๓๔ ผู้รับใบอนุญาตใดไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น กำหนดไว้ในใบอนุญาตตามข้อ ๑๙ มีความผิดตามมาตรา ๗๖ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕
- ข้อ ๓๕ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อ ๑๑ หรือฝ่าฝืนประกาศของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่กำหนดบริเวณที่หรือทางสาธารณะ หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของพื้นที่ดังกล่าว เป็นเขตห้ามจำหน่ายหรือซื้อสินค้าโดยเด็ดขาดที่มีความผิดตามมาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕
- ข้อ ๓๖ ผู้ใดฝ่าฝืนประกาศของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ที่กำหนดบริเวณที่หรือทางสาธารณะ หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของพื้นที่ดังกล่าว เป็นเขตห้ามจำหน่ายสินค้าบางชนิด หรือบางประเภทหรือเป็นเขตห้ามจำหน่ายสินค้าตามกำหนดเวลา หรือเป็นเขตห้ามจำหน่ายสินค้า โดยวิธีการจำหน่ายโดยลักษณะใดตามหมวด ๒ มีความผิดตามมาตรา ๗๘ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕
- ข้อ ๓๗ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกหรือไม่ยอมแจ้งข้อเท็จจริง หรือไม่ส่งเอกสารหรือหลักฐาน หรือขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากพนักงานท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข ตามข้อ ๒๖ มีความผิดตามมาตรา ๗๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕
- ข้อ ๓๘ ผู้ดำเนินกิจการผู้ใดดำเนินการในระหว่างที่มีคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้หยุดดำเนินการหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามข้อ ๑๓ ข้อ ๒๐ วรรคสอง ข้อ ๒๗ ข้อ ๓๐ โดยไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัวอันสมควร มีความผิดตามมาตรา ๘๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕
- ข้อ ๓๙ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานสาธารณสุข ตามข้อ ๒๘ โดยไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัวอันสมควร หรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานสาธารณสุข มีความผิดตามมาตรา ๘๑ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕
- ข้อ ๔๐ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืน ข้อ ๑๘ วรรคสอง ข้อ ๒๔ มีความผิดตามมาตรา ๘๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕
- ข้อ ๔๑ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดดำเนินการในระหว่างถูกพักใช้ใบอนุญาตมีความผิดตามมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ประกาศ ณ วันที่ ๓ เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๗

(ลงชื่อ)

(นายประสิทธิ์ รอมสิน)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสาม

เห็นชอบ   ไม่เห็นชอบ

(ลงชื่อ)
(นายอำเภอเมืองเพชรบุรี)

นายอำเภอเมืองเพชรบุรี

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ

ลำดับที่	รายการ	อัตราค่าธรรมเนียม ฉบับละ(ต่อปี)	
		บาท	สตางค์
๑.	จำหน่ายโดยลักษณะวิธีการจัดวางสินค้าในที่หนึ่งที่ได้เป็นปกติ พื้นที่ใช้สอยประกอบการค้าไม่เกิน ๑๐ ตารางเมตร	๑๐๐.-	-
๒.	จำหน่ายโดยลักษณะวิธีการจัดวางสินค้าในที่หนึ่งที่ได้เป็นปกติ พื้นที่ใช้สอยประกอบการค้าตั้งแต่ ๑๑ - ๑๐๐ ตารางเมตร	๒๐๐	-
๓.	จำหน่ายโดยลักษณะวิธีการจัดวางสินค้าในที่หนึ่งที่ได้เป็นปกติ พื้นที่ใช้สอยประกอบการค้าตั้งแต่ ๑๐๑ - ๒๐๐ ตารางเมตร	๓๐๐	-
๔	จำหน่ายโดยลักษณะเรขาคณิตประเภทที่ ๑	๒๐๐.-/ครั้ง	-
๕	จำหน่ายโดยลักษณะเรขาคณิตประเภทที่ ๒	๕๐.-	-

คู่มือการจดทะเบียนพาณิชย์ตามพระราชบัญญัติทะเบียนพาณิชย์ พ.ศ. 2499

สถานที่จดทะเบียน

1. กรุงเทพมหานคร สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง และสำนักงานเขตทุกแห่งรับจดทะเบียนพาณิชย์
กิจของผู้ประกอบพาณิชย์กิจ ที่มีสำนักงานแห่งใหญ่ตั้งอยู่ในเขตท้องที่นั้น

รายละเอียดเพิ่มเติมติดต่อได้ที่สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง สำนักงานการคลัง โทร. 0-2224-1916, 0-2225-1945

หรือที่ ฝ่ายปกครอง สำนักงานเขตทุกแห่ง และที่เว็บไซต์ www.bangkok.go.th/fiic

2. เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล หรือเมืองพัทยา รับจดทะเบียนพาณิชย์ของผู้ประกอบ
พาณิชย์กิจที่มีสำนักงานตั้งอยู่ในท้องที่จังหวัดนั้น หรือเมืองพัทยาแล้วแต่กรณี

หากมีข้อสงสัย สามารถสอบถามได้ที่กรมพัฒนาธุรกิจการค้า โทร. 0-2547-4446-7

กำหนดระยะเวลาการจดทะเบียนพาณิชย์

1. จดทะเบียนพาณิชย์ตั้งใหม่ ต้องจดทะเบียนภายใน 30 วันนับแต่วันเริ่มประกอบพาณิชย์กิจ
2. การเปลี่ยนแปลงรายการที่จดทะเบียนไว้ตาม (1) ต้องจดทะเบียนภายใน 30 วันนับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลง
3. เลิกประกอบพาณิชย์กิจ ต้องจดทะเบียนภายใน 30 วันนับแต่วันที่เลิกประกอบพาณิชย์กิจ
4. ใบทะเบียนพาณิชย์สูญหายต้องยื่นขอใบแทนภายใน 30 วันนับแต่วันสูญหาย

หน้าที่ของผู้ประกอบพาณิชย์กิจ

1. ต้องขอจดทะเบียนต่อนายทะเบียนภายในระยะเวลาที่กำหนดตามแต่กรณี
2. ต้องแสดงใบทะเบียนพาณิชย์หรือใบแทนใบทะเบียนพาณิชย์ไว้ ณ สำนักงานในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย
3. ต้องจัดให้มีป้ายชื่อที่ใช้ในการประกอบพาณิชย์กิจ ไว้หน้าสำนักงานแห่งใหญ่และสำนักงานสาขา โดย เปิดเผยภายในเวลา 30 วันนับแต่วันที่จดทะเบียนพาณิชย์ ป้ายชื่อให้เขียนเป็นอักษรไทย อ่านง่ายและชัดเจน จะมีอักษร ต่างประเทศในป้ายชื่อด้วยก็ได้ และจะต้องตรงกับชื่อที่จดทะเบียนไว้ หากเป็นสำนักงานสาขาจะต้องมีคำว่า "สาขา" ไว้ด้วย
4. ต้องไปให้ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับรายการจดทะเบียนตามคำสั่งของนายทะเบียน
5. ต้องอำนวยความสะดวกแก่นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งเข้าทำการตรวจสอบในสำนักงานของผู้ประกอบกิจการ

บทกำหนดโทษ

1. ประกอบพาณิชย์กิจโดยไม่จดทะเบียน แสดงรายการเท็จ ไม่ยอมให้ถ้อยคำ ไม่ยอมให้พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าไปตรวจสอบในสำนักงาน มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 2,000 บาท กรณีไม่จดทะเบียนอันเป็นความผิด ต่อเนื่อง ปรับอีกวันละไม่เกิน 100 บาท จนกว่าจะได้ปฏิบัติให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติ
2. ถ้าไม่ทะเบียนพาณิชย์สูญหายไม่ยื่นคำร้องขอใบรับแทน หรือไม่แสดงใบทะเบียนพาณิชย์ไว้ที่สำนักงาน ที่เห็นได้ง่าย ไม่จัดทำป้ายชื่อ มีความผิดปรับไม่เกิน 200 บาท และถ้าเป็นความผิดต่อเนื่อง ปรับอีกวันละไม่เกิน 20 บาท จนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง
3. ผู้ประกอบพาณิชย์กิจซึ่งกระทำการฉ้อโกงประชาชน ปนสินค้าโดยเจตนาทุจริต ปลอมสินค้า หรือกระทำการทุจริตอื่นใดอย่างร้ายแรงในการประกอบกิจการจะถูกถอนใบทะเบียนพาณิชย์ เมื่อถูกสั่งถอนใบทะเบียน พาณิชย์แล้วจะประกอบกิจการต่อไปไม่ได้ เว้นแต่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์จะสั่งให้รับจดทะเบียนพาณิชย์ใหม่
4. ผู้ประกอบพาณิชย์กิจที่ถูกสั่งถอนใบทะเบียนพาณิชย์แล้ว ยังฝ่าฝืนประกอบพาณิชย์กิจต่อไป มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือทั้งปรับทั้งจำ

ค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนพาณิชย์

การขอดำเนินการตาม พ.ร.บ. ทะเบียนพาณิชย์ฯ จะต้องเสียค่าธรรมเนียมตามประเภทของการดำเนินการดังต่อไปนี้

1. จดทะเบียนพาณิชย์ตั้งใหม่ 50 บาท
2. จดทะเบียนเปลี่ยนแปลงรายการจดทะเบียน ครั้งละ 20 บาท
3. จดทะเบียนเลิกประกอบพาณิชย์กิจ 20 บาท
4. ขอให้ออกใบแทนใบทะเบียนพาณิชย์ ฉบับละ 30 บาท
5. ขอตรวจเอกสารของผู้ประกอบการพาณิชย์รายหนึ่ง ครั้งละ 20 บาท
6. ขอให้เจ้าหน้าที่คัดสำเนาและรับรองสำเนาเอกสารของผู้ประกอบพาณิชย์รายหนึ่ง ฉบับละ 30 บาท